

BUURTMAGAZINE

Voor IJburg, Zeeburgereiland, Indische Buurt en Oostelijk Havengebied

Jaargang 12 - Nummer 3

Juni 2017

IJopenner

voor bewoners, door bewoners

Vakantie in de buurt

Zon werkt op Zeeburg

Sloeproeien niet voor watjes

Juni 2017

- 3 Klassiek rondom de Klas maakt opera Vuurpijl

- 4 Buurtbuik kookt van winkelrestjes
5 Oogsten van Amsterdamse bodem

- 6 Schilderswinkel Levant maakt doorstart
7 Column Simone Slotboom
8 Strijd om traplift heeft succes

- 9 Zeeburgerdijk herbergt Joodse vluchtelingen
10 Zomerse uitjes rondom eigen huis
12 Openbare ruimte vraagt om goed beheer
14 Home-Start biedt luisterend oor aan ouders
15 Roeisloepen bevaren Amsterdamse wateren
16 Foto: graffiti onder Amsterdamse brug over Amsterdam-Rijnkanaal

- 18 Bewoners Entrepotbrug regelen zonnepanelen

- 21 Flevoparkschool wil ontmoetingsplek zijn
22 Zero Waste Lab / Geveltuinjes voor de Smaragd

- 23 Wormenhotel IJburg levert compost
24 Vogelrubriek: de spreekw
25 Column Nina ter Beek
26 Boekrecensies
28 Eten uit andermans keuken: restaurant Mchi op IJburg
29 Koken met Neeltje
30 Cultuurnieuws

- 31 Puzzel

Colofon

Ijopener is het magazine voor alle bewoners van de Indische Buurt, het Oostelijk Havengebied, het Zeeburgereiland en IJburg. De redactie bestaat uit vrijwilligers. Ijopener is een stichting met statuten en een redactiereglement. De meningen van de afzonderlijke auteurs geven niet noodzakelijkerwijs de mening van de redactie weer. Wij behouden ons het recht voor om ingezonden mededelingen in te korten.

Redactieleden

Natanja den Boeft, Marcel de Cnock, Hansje Galesloot, Lida Geers, Kees Hoogeveen, Tineke Kalk, Lieneke Koornstra, Arjen Poortman, Hannie Raaff, Winny Ros, Simone Slotboom, Josien Vogelaar, Neeltje Wiedemeijer

Gastschrijvers in dit nummer

Nina ter Beek, Francesca de Coninck, Stephan Steinmetz

Contact

Stichting Buurtkrant Ijopener
E-mail info@ijopener.nl
Website www.ijopener.nl
Iban NL51 INGB 0006 6548 54

Uitgave

Vormgeving Ron de Wit
Drukwerk Rodi Rotatie, Diemen
Oplage 25.000 ex.

Volgende editie

Deadline 25 september 2017
Verspreiding 13 - 18 oktober 2017

Foto voorpagina

Vintagemarkt Javaplein op 20 mei 2017
Foto: Marcel de Cnock

Advertenties

Zie pagina 30 voor informatie over adverteren
e-mail: adverteren@ijopener.nl
Informatie over adverteren: www.ijopener.nl

Ijopener gemist?

Bezorgklachten: bezorging@ijopener.nl.
Als u een nee-neesticker heeft, mogen wij de krant niet bezorgen.
Kijk op pagina 30 voor adressen waar u een exemplaar van Ijopener kunt ophalen (zolang de voorraad strekt).

De Ijopener heeft een eigen Facebook-pagina. U vindt ons als 'Ijopener'. U kunt natuurlijk ook reageren op artikelen of eigen ideeën aandragen. Tot ziens op Facebook!

Vuurpijl overdenkt eenzaam bestaan

Stel, je bent een vuurpijl. En je zag jezelf al als hoogtepunt op de bruiloft van de prins. Maar dan... ga je niet af, terwijl om je heen het vuurwerk de lucht in schiet.

Zo begint het eenzame bestaan van de vuurpijl die enkele lesjes te leren heeft. Klassiek rondom de Klas, waarin kinderen uit de Indische Buurt spelen en zingen, voert op 23 juni de opera De Vuurpijl uit.

TEKST: HANSJE GALESLOOT
FOTO: MIEKE NAGEL

Dirigent Michael Hesselink moet af en toe ingrijpen. In de pauze rollebollen de kinderen over de grond: even stoom afblazen. Maar als ze allemaal weer braaf achter hun lessenaar zitten, klinkt opera De Vuurpijl al best goed tijdens deze eerste volledige repetitie. Tot dit moment is geoefend in groepjes per instrument en ook de koren studeerden apart. Nu komt alles samen. De componist van het stuk, Kees Olthuis, zit deze middag geduldig achter het keyboard in de gymzaal van de J.P. Coenschool. Als oud-fagottist van het Concertgebouworkest schrijft hij geregeld werken voor allerlei gerenommeerde orkesten. Klassiek rondom de Klas is heel andere koek. 'De kinderen kunnen natuurlijk nog lang niet alles op hun instrument. Soms moet ik vindingrijk zijn om er toch iets moois van te maken. Maar het is zó leuk om te doen!'

Geboren met Schubert

Vijf jaar bestaat Klassiek rondom de Klas nu. Het idee kwam van Tineke Bouwes, in het dagelijks leven projectmanager aan de Hogeschool van Amsterdam. 'Ik ben zo ongeveer geboren met liederen van Schubert. Mijn drijfveer is verschillen in kansen te overbruggen.' Na schooltijd krijgen de kinderen muziekles op een klassiek instrument: viool, trompet, dwarsfluit, noem maar op. Het instrument krijgen ze

te leen. Vanaf groep 6 kunnen ze deelnemen, in het koor zingen kan zelfs al vanaf groep 5. Op dit moment wordt les gegeven aan zo'n zeventig kinderen. De lessen vinden plaats in de Flevoparkschool en de J.P. Coenschool, die allebei het project met veel enthousiasme steunen. Aan de lustrumopera werken ook het Pakhuis Kinderkoor, het Klein Leerorkest uit Zuidoost en musici van het Nederlands Philharmonisch Orkest mee.

Goed tellen

Joël (13) speelt nu zes jaar contrabas in het orkest, omdat hij de klank mooi vindt. Maar is het niet een heel gesleep met zo'n groot instrument? 'Ik heb er thuis nog eentje! Ook te leen.'

De hond ging keihard blaffen als Lucas trompet studeerde

Op het slagwerk valt Levi (14) op door zijn accuratesse en beheersing. Hij doet vanaf groep 6 mee. 'Ik koos dit omdat ik thuis al drumde.' Is het niet zenuwslappend om op tijd in te vallen met bijvoorbeeld een paukenslag? Het is erg hoorbaar als het fout gaat... 'Het ligt eraan hoe hard je speelt. Maar het is vooral een kwestie van goed tellen.'

Enkele jongere kinderen van tien jaar spelen op de trompet. Lucas vertelt dat de hond thuis

Orkest en koor van Klassiek rondom de Klas na het laatste kerstconcert

er wel aan moest wennen. 'Die ging keihard blaffen!' Hafsa (12) begon ooit op de trompet, maar speelt nu dwarsfluit. 'Ja, dat is best wel moeilijk! De trompet was makkelijker.'

Ouderkoor doet mee

Een opera uitvoeren vereist veel voorbereiding. Tientallen volwassenen werken in allerlei rollen mee. Twee jaar geleden werd al eens een jeugdopera uitgevoerd: Doe Normaal Driss. Die uitvoering woonde ik zelf bij in de prachtige NedPho-koepel aan het Obiplein en ik was meteen gegrepen door de sfeer. De kinderen en de begeleidende volwassenen stralen met elkaar een positieve energie uit, een geloof in de kracht van muziek.

'Ja, ik begrijp precies wat je bedoelt', zegt Rachida Amenchar als ik na afloop van de repetitie in de J.P. Coenschool probeer dit onder woorden te brengen. Rachida raakte bij Klassiek rondom de Klas betrokken toen een van haar kinderen in het orkest ging spelen. Algauw kwam ze in een coördinerende rol. 'Deze kinderen krijgen iets aangeboden waarmee ik in mijn jeugd nooit in aanraking ben gekomen. Dat spreekt me sterk aan.' Recent hielp ze met de werving voor het ouderkoor, dat is opgericht als extra stimulans voor de kinderen. 'Dan kunnen ze er thuis makkelijker over vertellen. We hebben ouders en kinderen van heel veel culturen. Muziek verbindt, net als sport.'

De regie van de megaproductie (120 mensen op het podium!) is in handen van Shanna Charterjee. Daniël van Klaveren schreef de tekst, gebaseerd op een sprookje van Oscar Wilde. Het gaat over egotripperij, over denken dat je het allemaal wel alleen af kan in het leven. Terwijl je als vuurpijl pas tot je recht komt als anderen je zien. En voor de mens geldt dat evengoed. Toch?

Naschrift

Tickets voor de twee concerten op 23 juni in NedPho-koepel aan Obiplein zijn te krijgen via ticket@klassiekrondomdeklas.nl (maar wellicht al uitverkocht).

Via www.klassiekrondomdeklas.nl kunt u vriend worden voor 10 euro per jaar, zodat u voortaan vroegtijdig kaarten kunt kopen. <

gelderland artifort leolux montis pastoe spectrum stokke/varièr gispén 412

jan van beek
EIGENTIJD S WONEN

beukenplein 23 amsterdam 020 6656310 www.janvanbeek.nl

DIERENKLINIEK HAVENS Java-eiland

Openingstijden
ma. | di. | vr. 09.00 - 19.00 uur
wo. 13.00 - 19.00 uur
do. 09.00 - 17.00 uur

Behandeling volgens afspraak
tel. (020) 41 93 583

Sumatrakade 377 - 379 | 1019 PM Amsterdam

TOMSREPAIR.NL 15% korting op alle reparaties

PC & Tablet Reparaties
Verkoop van onderdelen.

Scherm van uw tablet stuk, kapotte harde schijf of is er een virus op uw computer?
Wij lossen het goed, snel en betrouwbaar op.

Veemarkt 177 | 1017 CG Amsterdam
020 412 29 23 | www.tomsrepair.nl

www.kindertherapieamsterdam.nl

Praktijk voor kindtherapie en ouderbegeleiding

Brigitte van der Linden

Scheepstimmermanstraat 24
1019 WX Amsterdam
06 - 499 169 19

Eten voor een betere wereld

TEKST: HANNIE RAAFF
FOTO: MARCEL DE CNOCK

Omdat ik tegen voedselverspilling ben, word ik te dik. Iedere dag ga ik naar een van de vele buurtwinkeltjes in de Javastraat en koop daar groente, fruit en vlees voor twee personen. Ik woon weliswaar alleen, maar stel dat er iemand wil mee-eten? Dat gebeurt maar heel af en toe, dus meestal eet ik alles zelf op.

De man met wie ik leef maar niet woon, gaat één keer per week naar de Lidl. Daar slaat hij kilonallers in alsof hij nog steeds vier opgroeiende kinderen aan tafel heeft. Hij is niet dik en ook gekant tegen voedselverspilling. Op vrijdagavond eten we samen en dan doet hij trots de koelkast open. Daar staan de restjes: geruld gehakt, gerimpelde sperziebonen, gefarfelde preien, stouterende radijsjes, lichtgevende komkommers, paarskleurende broccoli en een aubergine waar hij geen raad mee wist. Dat moet vandaag op.

'Maar ik heb trek in asperges met zalm!', roep ik wanhopig.

Appels met bruin plekje

Annabelle ten Wolde zou wel raad weten met de koelkast van mijn lief. Samen met andere vrijwilligers van Buurtbuik Oost kookt zij iedere maandagavond in buurthuis Archipel, aan het Makassarplein in de Indische Buurt. De ingrediënten worden opgehaald bij de buurtwinkels in de Javastraat, bij de Ekoplaza in de Van Swindenstraat en bij bedrijfskantines. Het gaat dan om verse etenswaren die hun mooiste tijd hebben gehad, maar nog prima eetbaar zijn. 'Een appel met een bruin plekje wordt niet verkocht, maar wij snijden het plekje eraf en maken er wat lekkers van', zegt Annabelle. In de keuken van Archipel zijn vandaag tien vrijwilligers hard aan het werk. Csaba was eerst gast van Buurtbuik, nu doet hij wat terug voor al die lekkere gratis maaltijden. Hij snijdt samen met twee andere koks de groenten van die dag in stukjes. Het resultaat ziet er prachtig uit, bij Marqt betaal je er al gauw drie euro per ons voor.

De hoeveelheid vlees valt vandaag wat tegen. Samen met de groenten levert het toch een stevige maaltijdsoep op. De vegetariërs krijgen groentesoep. Het opgehaalde brood wordt omgetoverd tot crostini's en opgediend met verschillende hartige salades. Kleine maar zoete druiven vormen het dessert.

Geldgebrek

Vanavond zitten er zestien gasten in de Archipel, verspreid over diverse tafels. Niemand zit alleen. Voor sommigen is dat de reden om bij Buurtbuik te eten: samen eten is veel gezelliger dan alleen. Anderen vinden het fijn om een avond niet te hoeven koken en toch een lekkere en gezonde maaltijd te krijgen. En bijna iedereen heeft geldgebrek. Hayo bijvoorbeeld. Hij moet rondkomen van vijftig euro per week, soms zelfs minder. Hij eet ook regelmatig bij Buurtbuik in Zuid, bij De Regenboog en bij de Zusters van Moeder Theresa. Er zijn meer gasten die heel Amsterdam rondfietsen voor een gratis maaltijd, maar de meesten wonen in de Indische Buurt.

'Voor Buurtbuik staat het tegengaan van voedsel-

Per persoon gooien we jaarlijks vijftig kilo eten weg. Buurtbuik geeft voedsel een tweede kans. In verschillende Amsterdamse wijken serveert de organisatie gratis maaltijden, gemaakt van opgehaalde restanten.

selverspilling centraal en iedereen is welkom', zegt Annabelle. 'Mensen vinden ons via internet of door mond-tot-mondreclame. Sommigen kenden ons al van de activiteiten van Archipel, maar er zijn ook mensen die binnenkomen voor het eten en daarna gaan meedoen met activiteiten. En weer anderen komen aan het eind van de avond met een bakje binnen en nemen eten mee naar huis, voor de kinderen.'

Drie gangen op tafel

De groep vrijwilligers van Buurtbuik is zeer divers. Alle leeftijden en etniciteiten koken samen: buurtbewoners als Csaba, studenten in het kader van hun studie, huisvrouwen omdat ze van koken houden, vluchtelingen om de taal te leren. Koken en eten verbreedert.

Als de oogst van de dag is binnengehaald, met rugzakken en bakfiets, overleggen de koks hoe het menu eruit gaat zien. Vorige week was er een geweldige partij vis bij, deze week is het wat minder. Het streven is om iedere week drie gangen op tafel te zetten. In mijn soep zit macaroni. Maar die heeft toch geen uiterste houdbaarheidsdatum? Annabelle legt uit dat rijst, macaroni, suiker en andere droge etenswaren wel degelijk een uiterste verkoopdatum hebben, maar dat dat grote onzin is. Kruiden en andere spullen die de koks bij Buurtbuik te kort komen, kunnen ze aanschaffen dankzij giften.

Als ik Archipel verlaat, heb ik genoeg gegeten. En het was lekker en leerzaam. Misschien ga ik een weddenschap aan om af te vallen. Het geld schenk ik dan aan Buurtbuik. <

Wie doet er mee?
www.buurtbuik.nl

Van Amsterdamse bodem

Lokale boer zoekt afzetmarkt, beginnende tuinier zoekt hulp, bioloog biedt een goed idee, burens zoeken burens om groenten mee te kweken, composteermachine zoekt GFT-afval. Van Amsterdamse Bodem is een handig digitaal platform voor alles wat met voedsel te maken heeft in groot-Amsterdam. Overzichtelijk ingedeeld per wijk en in categorieën: boer, verwerking, de markt, eten en recycle.

TEKST: NATANJA DEN BOEFT
TEKENING: JOSIEN VOGELAAR

In deze tijd van deeleconomie en doe-het-zelfcultuur vliegen de initiatieven voor buurttuinen je om de oren. Postzegeltuintjes en straatbakken met groenten en kruiden zie je nu overal. Ook zijn er volop initiatieven om ons te leren oogsten in onze stadse omgeving. We kunnen een goedkope maaltijd eten van onverkoopte groenten en fruit van winkels en ons eigen afval op allerlei manieren recycleren en upcyclen. Op www.vanamsterdamsebodem.nl wordt je wegwijz gemaakt in het woud aan mogelijkheden.

Samenwerken voor voedsel

Mara van der Kleij werkt bij de gemeente Amsterdam in het team Duurzaamheid. In die hoedanigheid is zij betrokken bij de totstandkoming van dit online platform over voedsel. 'Vanuit de stad hoorden we regelmatig geluiden dat het voedsellandschap erg versnipperd

is. Er bestond behoefte aan een plek waar de vele initiatieven zichtbaar zijn. En waar initiatiefnemers met elkaar in contact kunnen komen en kennis uitwisselen.'

Samen met een aantal partners is daarom vanamsterdamsebodem.nl ontwikkeld. De gemeente maakte dit mogelijk en zorgt het eerste jaar voor beheer en voortbestaan, bijvoorbeeld door een redacteur te betalen die de site bijhoudt. Na dit jaar moet het platform op eigen benen staan.

Naast de website biedt de gemeente intussen ook een subsidie voor duurzame voedselinitiatieven. Ook daar geeft de site informatie over.

Wie staan erop

De initiatieven op de site lopen erg uiteen. Waarom staat de Dappermarkt er bijvoorbeeld bij, de handelaren daar verkopen toch nauwelijks lokaal geproduceerd eten? Mara: 'Alle initiatieven die iets met duurzaam voedsel en Amsterdam te maken hebben, kunnen op de site. Markten zijn voor duurzaamheid belangrijk. Het voedsel is niet voorverpakt en heel zichtbaar.'

Verder staat onder het kopje 'Oost' natuurlijk een aantal tuinen: de proeftuin op IJburg, Oost-Indisch Groen. Nieuw is Anna's Tuin & Ruijge aan de rand van het Science Park. Hier nam ik een kijkje tijdens de opening op 20 mei. En verder zocht ik uit hoe je aanrechtgrariër wordt.

Ruige tuin

Anna's Tuin & Ruijge is groot en bij de eerste aanblik vooral ruig. Heel groen, met veel planten waarvan ik, als leek, niet meteen weet of het kruid of onkruid is. Tussendoor stukjes kale aarde, opschietende bonenplanten, proefjes met compost. Het oogt en voelt als een prettige, onaangeharkte plek. Tijdens een wandeling op de openingsmiddag laat 'onkruidenier' Ronald Boer bloemen proeven van zwarte mosterd en blaadjes van hondsdraf, 'het meest ondergewaardeerde kruid van Nederland', aldus Ronald. Hij graaft ook een klitwortel uit: bij ons onkruid, in Japan een delicatessie.

Het groeit er allemaal in overvloed.

De tuin is een initiatief van een aantal jonge ecologen en heeft meerdere doelen. Voor studenten is het een proeftuin, voor kinderen een ontdekplek en voor buurtbewoners mogelijk een plek om samen groenten te kweken en meer te leren over biodiversiteit en permacultuur. Buurtbewoners zijn dan ook van harte uitgenodigd om te komen meedoen.

Begin op je aanrecht

'Aanrechtgrariër' is een term van Rotter-Zwam, pionier in het kweken van oesterzwammen op koffiedik. Het idee is op kleine schaal iets nuttigs te doen met de enorme hoeveelheid vruchtbaar koffieafval en tegelijk een lekkere vleesvervanger te kweken. Bioloog en tuinarchitect Rudy Klaassen werkt op veel fronten aan het vergroenen van leefomgevingen. Je afvalafgifte verkleinen en voedsel kweken in eigen huis passen helemaal in zijn straatje, dus promoot hij het idee en verkoopt de benodigde startkit voor oesterzwammen.

Deze heerlijke zwammen groeien uitstekend op koffiedik. Je begint met een mayonaise-emmertje en een starter, van waaruit je eindeloos opnieuw zwammen oogst. Het koffiedik kun je uiteindelijk als mest gebruiken voor je tuin of balkon.

Andere ideeën om in en rond je huis bij te dragen aan vermindering van afval en verbetering van je leefomgeving, heeft Rudy ook. Zo kun je zelf gemakkelijk een klein wormhotel maken, waarmee je GFT-afval composteert en alle chemische Pokon overbodig maakt. Naast composteren kun je sommig GFT-afval ook fermenteren. Dit heet bokashi, Japans voor goed gefermenteerd organisch materiaal. Hiermee verbeter je de bodem van bijvoorbeeld de kruidenplanten op je aanrecht.

Kijk op vanamsterdamsebodem.nl voor nog meer inspirerende ideeën, in heel groot-Amsterdam! <

www.vanamsterdamsebodem.nl
www.annastuinenruijge.nl
www.rudyklaassen.nl

Hulp nodig bij je belastingaangifte?
Advies over belastingzaken nodig?

Zelfstandig gevestigd
belastingadviseur verzorgt
belastingaangiften en geeft
belastingadvies aan ondernemers
en particulieren.

Mr. Marieke Wessels Belastingadvies
06 425 99 715
Veembroederhof 109
1019HD Amsterdam
info@mariekewessels-belastingadvies.nl
www.marikekewessels-belastingadvies.nl

Geïntegreerd roadshow bij
licht & meubels
kom je je ook thuis voelen?

Javastraat 133/141
020 334 27 35

Voor een soepel lichaam
en innerlijke kracht

IYENGAR YOGA
Zeeburg

- Elke dag lessen
- Gecertificeerde leraren
- Verschillende niveaus
- Kinder- en jongerenlessen
- Therapeutische lessen

KNSM-laan 303 · iyengaryogazeeburg.nl
bel voor proefles: 06 - 2547 1615

De eigenaren van Levant: Irmen Beers (l) en Jan Best

Levant Art Supplies maakt doorstart

Iedereen die hoort dat Levant Art Supplies ermee stopt, kijkt verschrikt en roept iets van: 'O nee!' Na 22 jaar is de winkel een niet weg te denken meubelstuk in het Oostelijk Havengebied. Iedere kunstenaar die materiaal nodig heeft, weet Levant te vinden.

TEKST: LIDA GEERS
FOTO'S: MARCEL DE CNOCK

Irmen Beers en Jan Best, de eigenaren van Levant Art Supplies, vonden het welletjes en besloten per 1 juli aanstaande te stoppen met de winkel. Vandaar dat er enkele weken grote gele plakaten voor het raam hingen met daarop de onheilstijdung 'Opheffingsuitverkoop'.

Jan vertelt dat het allemaal te stressvol voor hen werd en dat ze het hoofd nog net boven water konden houden, mede dankzij het feit dat ze allebei met pensioen zijn en AOW ontvangen. Hij is ervan overtuigd dat het teruglopen van de klandizie voornamelijk te wijten is aan de computer en internet. Mensen schilderen volgens hem niet zoveel meer. En degenen die dat wel doen, weten precies wat ze willen hebben en zoeken het internet af om de producten zo goedkoop mogelijk en het liefst

'gisteren' in huis te hebben. Levant heeft ook een webshop, die toch nog altijd twintig procent van de omzet genereert, alleen levert die minder snel dan grote bedrijven. Levant heeft namelijk niet alles meer op voorraad, sommige spullen moeten eerst bij de groothandel worden besteld. Daarom besloten de heren per 1 juli te stoppen en de hele voorraad te verkopen.

Verrassing

Om de huur op te zeggen, namen Irmen en Jan contact op met de verhuurder van het winkelpand. En zie, sommige dingen zijn onvoorspelbaar en hebben ook een reden. De verhuurder vertelde dat zij een opzegtermijn hadden van een jaar, dus dat de huur tot volgend jaar moet worden doorbetaald. Jan: 'Nou, als je dan toch nog een jaar aan het pand vastzit, kun je er maar beter iets moois van maken. Dus hebben we besloten nog een jaar door te gaan.'

De herstart houdt wel in dat wij geen grote voorraad meer zullen hebben, want dat is geld dat ongebruikt op de plank ligt. Spullen die we veel verkopen, zoals gesso, grondverf voor olieverf en bepaalde papier- en verfsoorten, blijven gewoon op voorraad. Verder gaan we door met de dingen waar we goed in zijn: inlijsten en het opspannen van doeken. De grap is dat toen we hadden besloten te stoppen, ineens de opdrachten binnenstroomden.

Wij hebben een machine gekocht waarmee we aluminium spelletten zelf kunnen zagen, die komt volgende week binnen. In feite is aluminium veel beter dan hout. Het is duur, maar

hartstikke vormvast. Omdat wij het zelf doen, hangt er bij ons eenzelfde prijskaartje aan als bij houten spelletten.' Als niet-schilder vraag ik voorzichtig wat spelletten zijn. 'Dat zijn de latten waarmee schildersdoek wordt opgespannen', legt Jan geduldig uit.

Grote klantenkring

Levant Art Supplies was in eerste instantie een filiaal van een hoofdvestiging in Groningen. Later besloot Jan dat hij zonder de hoofdvestiging verder wilde. Irmen werkte in die tijd bij Van Ginkel, een grote vestiging in Amsterdam, die veel kunstenaarsbenodigdheden verkoopt. Jan en Irmen besloten compagnons te worden. Irmen vertrok bij Van Ginkel en nam en passant een aantal klanten mee die zijn vakkennis niet wilden missen.

Levant Art Supplies ging met twee winkels van start in een wijk die nog maar nauwelijks van de grond was gekomen. De stadsmaden woonden er nog, onder wie veel kunstenaars die hun materiaal op de Levantkade haalden. Jan: 'In de begintijd van onze winkel hadden wij veel klanten. Ook bekende kunstenaars kwamen bij ons voor hun materiaal. Ik schat dat er binnen een straal van 250 meter wel 250 kunstenaars woonden en werkten. Dat is misschien nog zo, maar nu kopen zij veel via internet. En dat helpt de branche langzaam maar zeker om zeep. Bovendien zijn bijna al onze grote klanten, zoals Karel Appel, Herman Brood, Anton Martineau en Lucebert, inmiddels overleden. Zo ook Jan Wolkers, die altijd zei: "Als je verfspullen nodig hebt, moet je naar Levant." Een prima reclame voor onze winkel. Wij hebben nog wel Selwijn Senatori en Ruud de Wild, zij zijn al jaren vaste klant bij ons en heel actief. Selwijn gebruikt soms wel dertig doeken per week.'

Doorgaan of stoppen

Inmiddels is Irmen gearriveerd en hij mijmert mee over de goede oude tijd. De grootafnemers zoals Karel Appel en Herman Brood passeren weer de revue en Irmen vertelt dat hij zelfs een week bij Marte Röling heeft geloged om haar doeken te prepareren. Dat waren gouden tijden. Irmen: 'Wij hebben nooit het idee gehad een hobbywinkel te zijn. Wij wilden een soort verlengstuk vormen van het atelier van een kunstenaar. Dat is ons altijd aardig gelukt. Door onze vakkennis, zorg en aandacht vonden de mensen het prettig om in onze winkel hun materiaal te kopen en en passant raad over bepaalde dingen te vragen.' Volgens Jan was Irmen de man van de vakkennis en stuurde hij zelf meer de zakelijke kant aan. De huur is tóch opgezegd voor volgend jaar en Jan is vast van plan dan te stoppen.

Irmen weet het zo net nog niet. 'Stel dat het toch weer goed gaat lopen, dan zet ik de winkel voort. Ik zoek dan wel een ander pand in het Oostelijk Havengebied, met een lagere huurprijs.' Jan, die in de buurt van Deventer woont, gaat tuinieren, maar sluit niet uit dat hij zo nu en dan ook nog in de winkel zal zijn. Irmen richt zich op de webshop en uiteraard op het adviseren, inlijsten en schildersdoeken spannen. En intussen hangt er een nieuwe poster voor het raam met de tekst: 'Levant artsupplies gaat nog door in nieuwe stijl, wij blijven hier tot 1 juli 2018.'

Levantkade 85, di - za, 12 - 18 uur
www.levant.nl

Rollend over de kade

TEKST: SIMONE SLOTBOOM
FOTO: MARCEL DE CNOCK

Er is een nieuw geluid in de buurt. Nu roepen geluiden vaak associaties op. Je hoort een lied op de radio en waant je ineens terug op de middelbare school, dansend met klasgenoten in twee strakke rijen tegenover elkaar. Bij een ballad voel je de armen van een verloren liefde weer eventjes om je heen. Van krijtjes op een schoolbord krimp je onprettig ineen en van het luchtalarm op de eerste maandagochtend van de maand, schrik je een momentje om je vervolgens dankbaar te realiseren dat er in ons land geen oorlog of rampspoed heerst. Het geklapper van touwen langs bootmasten karakteriseert voor mij het KNSM-eiland. Dat klinkt als thuis. Voor andere geluiden ben ik in de loop der tijd redelijk immuun geworden, zoals de megavoordeur van Kollhoff die dag en nacht met groot kabaal open- en dicht klappt of het geraas van bus 65 over de KNSM-laan. Het nieuwe geluid geeft me een blij gevoel. Van zon, zee en vrolijkheid. Ik krijg er een enthousiaste spanning van in mijn onderbuik. Verwachtingsvol. Van leuke dingen die gaan komen. Avontuur. Ik hoor het regelmatig, in alle vroegte of midden in de nacht. Rollende wielletjes over de stenen onder mijn slaapkamer. En dan denk ik: vakantie!

Nu zijn associaties en connotaties vaak persoonlijk. Waar de een blij van wordt, ergert een ander zich dood aan. Van het geluid van rolkoffers is niet iedereen verrukt. Al heeft dat meer te maken met de toename van het aantal in de buurt. Zag je de trolleys voorheen alleen in het centrum rond het Centraal Station, de komst van Airbnb bombardeerde ook gewone woonwijken tot toeristische bestemming. Op sommige plekken lijkt het de Huishoudbeurs wel. Hele regimenten marcheren voorbij en bestormen en masse hun doel. En klinken enkele rolkoffertjes nog gezellig, honderden tegelijk hebben meer weg van één langgerekt mitrailleurssalvo.

Het concept is leuk: je eigen woning of woonboot gebruiken als bed & breakfast. En het mag ook, mits je toestemming hebt van de verhuurder of vereniging van eigenaren en je houdt aan de gemeentelijke regels. De hoofdbewoner meldt het woonadres aan als B&B en betaalt toeristenbelasting plus inkomsten-

belasting over de verdiensten. In een logboek houdt hij bij wie de gasten zijn, waar ze wonen, hoe lang ze blijven en over welk identiteitsbewijs ze beschikken. Alleen kamers zonder faciliteiten mogen in de verhuur, maximaal vier, en nooit meer dan 40% van de woning. Er mag geen aparte opgang zijn en de hoofdbewoner moet er zelf ook verblijven. Even snel je woning verhuren als je op vakantie bent, kan dus niet. Corporatiewoningen zijn uitgesloten en er mag niet meer dan zestig dagen per jaar verhuurd worden aan maximaal vier gasten per nacht. Handhaving controleert de naleving van de regels.

Dat niet iedereen enthousiast regeert op deze ontwikkeling blijkt wel uit de gebruikte terminologie, rolkoffermaffia of trolleyterreur. Lallende Engelsen die straallazarus midden in de nacht hun B&B proberen terug te vinden. Een niet aflatende stroom van gasten die komen en gaan op de meest onmogelijke tijden en elkaar in een rap tempo opvolgen. Het zal je straat maar zijn. Het aantal klachten dat bij Meldpunt Zoeklicht binnenkomt, betreft vooral illegale verhuur van corporatiewoningen, verhuur waarbij de eigenaar elders verblijft, en illegale hotels. Eén op de tien Amsterdammers ervaart overlast, in het centrum zelfs 17%. In januari van dit jaar werden al 475% meer overnachtingen geboekt in Amsterdam dan een jaar ervoor. De explosieve toename blijkt uit onderzoek dat vastgoedadviseur Colliers en Hotelschool Den Haag onlangs publiceerden. Het afgelopen jaar vonden in totaal 736.000 overnachtingen in Amsterdam plaats. In Oost valt de drukte nog mee. Ons staddeel staat wat betreft B&B-gebruik op de vierde plaats, na Centrum, West en Zuid, al stijgt het hier ook snel. Goedkoop is een nachtje B&B niet. Gemiddeld wordt er €143 voor een overnachting neergegeld, maar €4 minder dan voor een hotel. Het toerisme neemt verder toe, met name in Amsterdam en aan de kust. Vorig jaar met 5% en voor dit jaar is 3% de verwachting.

B&B's zullen voorlopig deel blijven uitmaken van het Amsterdamse, maar handhaving op naleven van de regels voor een rustige exploitatie staat hoog op de gemeentelijke agenda. In 2016 ontstond zelfs een heuse actiegroep tegen het trolleytoerisme: de Rolkofergroep, een verband van binnenstadbewoners die met Tiers Bakker, raadslid voor de SP en voormalig deelraadslid in Oost, ageerden tegen het masatoerisme in Amsterdam.

In onze buurt zie ik dat zo snel nog niet gebeuren. Al rollen er regelmatig trolleys over KNSM-laan, ik heb nog geen hordes dronken toeristen rollend over de kade zien gaan. Hooguit een enkele buurtbewoner.

De strijd om de traplift

Een traplift is een uitkomst voor mensen die de trap niet meer kunnen opklimmen. De WMO (Wet Maatschappelijke ondersteuning) voorziet in een traplift, zij het voor maar één etage. In gevallen waar meer dan één etage moet worden overbrugd, zegt de gemeente: 'Gaat u maar verhuizen.'

TEKST & ILLUSTRATIE: NEELTJE WIEDEMEIJER

Voor de gemeente is het veel goedkoper dat een bewoner verhuist dan dat zij zelf voor meerdere etages een traplift installeert. Daarom moet de bewoner eerst twee jaar proberen te verhuizen. Maar dat levert enorme moeilijkheden op. Het aantal rolstoeltoegankelijke woningen is namelijk zeer beperkt. En de doorstroming wordt nog eens extra belemmerd doordat familieleden vaak in de aangepaste woning blijven wonen, ook als de persoon die de woning nodig had, de persoon in de rolstoel, er niet meer is.

Sociale overwegingen

Wat de gemeente tot nog toe niet in de overwegingen betrof, waren de sociale aspecten. Mensen die de trap niet meer op kunnen, zijn meestal geen jongeren en ze zijn geworteld in hun buurt.

Drie bewoners van de Indische Buurt die zitten te springen om een traplift naar een hogere etage dan eenhoog, zijn onlangs in beroep gegaan tegen het besluit dat ze niet in aanmerking kwamen. Deze buurtbewoners worden bijgestaan door mensen van Cliëntenbelangen, een onafhankelijke organisatie, niet verbonden aan de corporaties en niet aan de gemeente.

Het gaat om mensen die 20, 30 en 33 jaar wonen in woningen die ze liever niet willen verlaten. Ze zijn een deel van hun buurt, hun netwerk bevindt zich hier. Maar verhuizen binnen de buurt is over het algemeen niet mogelijk. En mochten ze al een andere woning vinden, dan doen zich allerhande andere problemen voor. De betreffende bewoners mensen zijn niet vermogend. Ze leven van een uitkering of AOW. Dat maakt de huurverhoging die over het algemeen vastzit aan verhuizen, vrijwel onoverkomelijk. Compensatie door huurtoeslag is er niet meer bij of slechts voor een zeer klein gedeelte. Verhuizen is sowieso duur. En kost veel organisatie.

Hoorzittingen

De eerste hoorzitting betreft een Afghaanse vrouw die twintig jaar geleden naar Nederland vluchtte. Sindsdien woont ze tevreden in een woning op de tweede verdieping. Ware het niet dat ze ziek is geworden en de twee trappen nu een enorm obstakel vormen. De hoorzitting wordt geleid door twee juridische

medewerkers van de gemeente. Ook is er een juridische vertegenwoordiger van Cliëntenbelangen. Het argument van de gemeente: 'Een traplift naar de tweede etage is te duur, het is wel publiek geld waar we over praten.' Misschien moeten de kosten van deze procedures eens op tafel komen. Ambtenaren worden immers ook betaald met publiek geld. De tweede zitting die we meemaakten, betreft een buurtgenoot en zijn vrouw die al dertig jaar tevreden in een geheel door henzelf aangepaste woning wonen. De man zit in een rolstoel en kan zich in de woning prima redden. Zijn medische toestand vereist inmiddels minstens eenmaal per week een bezoek aan het ziekenhuis. Daartoe moeten twee personen komen om meneer naar beneden te dragen en later weer terug. Deze familie is al eerder in de hoorzitting geweest, waar hen werd aangeraden te verhuizen. Men moet ten minste twee jaar zijn best doen te verhuizen. Van die twee jaar zijn al vijftien maanden verstreken. Nu is er een zitting op de rechtbank. Naast de rechter is er wederom iemand van Cliëntenbelangen aanwezig en tevens een jurist van de gemeente.

Goed nieuws

De jurist van de gemeente geeft aan dat er een zekere verandering in het beleid is gekomen, waarbij de sociale argumenten een grotere rol spelen. Dit is het gevolg van een motie in de gemeenteraad. De kans dat het bezwaar gegrond wordt verklaard, komt daarmee dichterbij. Dat is natuurlijk goed nieuws voor de

betreffende buurtbewoners, maar ook voor mensen die in de toekomst graag in hun woning willen blijven wonen. Verder ligt er het voorstel om een gesprek te laten plaatsvinden tussen de gemeentelijke juristen, de rechter, Cliëntenbelangen en 'de blijvers', zoals de 'Indische Buurters' worden genoemd die de voor hen zo vertrouwde stadswijk niet uit willen. <

Mededeling

Hulp aan de grenzen van Europa

Stichting Aid Delivery Mission, gevestigd in het OHG, kookt voor vluchtelingen die vastzitten aan de grenzen van Europa.

Hun ervaring met mobiele keukens, achtergrond in het bouwen en organiseren van festivals en ethiek van hard werken en improvisatie, betekent dat ze snelle en effectieve hulp kunnen bieden. De stichting is onafhankelijk, draait volledig op vrijwilligers en alle donaties gaan naar het doel en ieder maal gaat naar een vluchteling.

De hulp die Aid Delivery Mission biedt, is mogelijk door donaties en de inzet van vrijwilligers. Geven of meedoen? www.aiddeliverymission.org

HIER GEBEURDE HET Zeeburgerdijk 633 - 28 november 1938

Joodse kinderen halfhartig opgevangen

TEKST: HANSJE GALESLOOT - FOTO'S: MARION GOLSTEIJN

De trein van 13.41 uit Oldenzaal rolt aan uit de nevelige motregen', begint het krantenverslag van het eerste kindertransport uit Duitsland met Amsterdam als bestemming. Het is maandag 28 november 1938. Op het Centraal Station wachten mensen van het Algemeen Kindercomité. Ze snellen naar de laatste wagon waaruit 38 Joodse kinderen stappen.

Verbouwereerd kijken die in de lampen van de persfotografen. Tot opluchting van de aanwezige journalisten blijken de kinderen een wonder van veerkracht. 'Wat zijn kinderen gelukkige wezens! Hoe kunnen die kleinen, die de hel nog maar een paar uur achter zich hebben, nu al lachen en juichen!'

Kristallnacht

Of ze dat werkelijk allemaal deden, valt te betwijfelen. Het is nog geen drie weken na de pogroms van de Kristallnacht. Van de meeste kinderen zijn de vaders opgepakt. De moeders bleven alleen achter, in grote angst en vaak zonder middelen van bestaan. Nederland maakte het vluchtelingen uit nazi-Duitsland steeds moeilijker ons land binnen te komen en liet vanaf mei 1938 helemaal niemand meer toe. Dat zou maar leiden tot antisemitisme en bovendien waren de immigranten concurrenten op de arbeidsmarkt. Maar voor kinderen wilde de regering na de verschrikkelijke gebeurtenissen in de nacht van 9 op 10 november wel een uitzondering maken.

Zo kende Nederland diverse kindertransporten. Een deel van de kinderen reisde door naar

Engeland, de Verenigde Staten of andere bestemmingen. Engeland nam bijna tienduizend vluchtelingenkinderen op die met dergelijke kindertransporten (dus zonder hun ouders) reisden. Ruim 1100 kinderen bleven in Nederland. Miriam Keesing onderzoekt hun lot en publiceert hier volgend jaar een boek over. Op 4 mei vertelde ze over haar onderzoek.

Opvang, maar niet van harte

De kinderen die op 28 november 1938 op het Amsterdamse Centraal Station aankwamen, werden overgebracht naar Kamp Zeeburg, de vroegere Quarantaine-inrichting aan de Zeeburgerdijk. Er bestonden meer opvangkampen in Nederland voor Joodse kinderen.

Hoe zou het zijn om als kind van tien of twaalf jaar zonder je ouders op de trein te worden gezet? Weliswaar met begeleiding van vrijwilligers van de kindercomités, maar toch. Veel kinderen hadden familie in Nederland, dat gold aanvankelijk zelfs als een voorwaarde. Maar het bizarre was dat ze daar niet mochten gaan wonen. De kinderen gingen van tehuis naar tehuis, zodat de regering beter zicht kon houden op verdere emigratie, zoals dat heette. Oftewel, het liefst wilde men dat ze zouden doorreizen. Wel moest de familie vijftig gulden per maand betalen voor de opvangkosten, in die tijd een enorm bedrag.

Een beperkt aantal ouders slaagde erin hun kinderen achterna te reizen. Eenmaal in Nederland, moesten zij lange vragenlijsten invullen en controlebezoeken ondergaan om te bewijzen dat ze goede ouders waren. Van de

De woonkamer van de voormalige herberg Zeeburg zit tjokvol mensen. Het is 4 mei en in heel Amsterdam zijn er Open Joodse Huizen, waar nabestaanden of onderzoekers vertellen over gebeurtenissen op die plek. Aan de Zeeburgerdijk werden in 1938 en 1939 Joodse kinderen uit Duitsland opgevangen. Bijna de helft overleefde de oorlog, maar hun geschiedenis is wrang.

1100 Joodse kinderen die in Nederland bleven, overleefde ongeveer veertig procent de oorlog. Maar vaak kwamen ze in 1945 tot de ontdekking dat hun ouders, op wie ze al die jaren hadden gewacht, niet meer leefden. Pas geleden publiceerde oud-rabbijn Lody van de Kamp een aangrijpende historische roman over de wrange kantjes van deze kindertransporten: *Sara, het meisje dat op transport ging*.

Tien barakken

In de voormalige herberg Zeeburg, het witte gebouw uit 1675 dat er nu nog staat, verbleef de leiding van het kamp. Vanaf dit hoofdgebouw tot aan het huidige Flevohuis stonden tien houten barakken op een omheind terrein van zo'n 800 meter lang. Enkele van die barakken waren inderhaast in orde gemaakt voor de kinderen, er bevonden zich 160 bedden. Maar de wind waaide door de slecht verwarmde barakken. Het eten kwam uit metalen tonnen 'en smaakte ook metalig', zoals een kind later terugblikte. Al snel brak difterie uit, de bestrijding was ondermaats, denkt Miriam Keesing. De kinderen mochten niet naar school.

In maart 1940 kwam er een eind aan de opvang op deze plek. De kinderen gingen naar tehuizen of werden ondergebracht in een pleeggezin. Henk Genet, een van de huidige bewoners van de voormalige herberg, wil deze geschiedenis van de plek in herinnering houden. Hij kwam hier als kraker in 1977 wonen, toen het pand uitgewoond was en in zijn ogen wel erg afgelegen. Maar nu zou hij voor geen goud meer willen vertrekken.

Deze punt van de Zeeburgerdijk vlakbij het Amsterdam-Rijnkanaal oogt paradijselijk, het fluitenkruid bloeit uitbundig. De barakken zijn in 1977 gesloopt. Maar op 4 mei zagen wij die kinderen weer even voor ons. <

Vakantie in de buurt

Met de zomer in aantocht is het voor velen weer koffers pakken geblazen. Maar ook in eigen buurt zijn er heel wat plekken waar je spontaan het vakantiegevoel krijgt. Om de hoek of een wijk verderop en voor iedere beurs, groot of klein. Laat die zomer maar komen!

TEKST: SIMONE SLOTBOOM
FOTO'S: MARCEL DE CNOCK EN GROOVE INC.

Zodra de zon gaat schijnen, komt ook het kriebelgevoel. Dan wil je naar buiten en genieten. Dat kan gelukkig ook vlakbij. Groen, water, zand en een prachtig uitzicht met een glaasje rosé of witbier en de zon op je gezicht, alles te vinden binnen een straal van twintig minuten. Dus pak de fiets of wandel een stuk en pluk dat zomergevoel op een van de lokale hotspots, of liever: probeer ze allemaal.

Zonnebaden op Java

Steeds meer mensen ontdekken het grasveldje op het Java-eiland, direct achter het Azartplein. Met badlaken en picknicktas mee valt er heerlijk te zonnebaden met een fantastisch uitzicht over het IJ richting Centraal Station. Er is voldoende speelruimte voor kinderen en wordt het te heet, dan spring je gewoon in het water. Een fijne omgeving om te relaxen en je hoofd leeg te maken, te luieren met een goed boek of bij te kletsen met vrienden. En het kost niets. Voor mij voelt het als de tuin die ik zelf niet heb. En wil je daarna nog een afzakkertje halen of een vorkje prikken? Mogelijkheden genoeg met buurtklassiekers Café de Zuid en Kanis & Meiland op loopafstand. Plus een nieuw pareltje aan de Levantkade waar ik graag vertoef: De Kleine Kaart.

Huiskamergevoel aan 't IJ

Het terras van De Kleine Kaart op het KNSM-eiland is een oase van rust. Liggend op de loungebank in de zon aan de kade met een drankje en een hapje, heb je in één keer het ultieme vakantiegevoel te pakken. Eigenaar en gastheer Robert zorgt dat het je aan niets ontbreekt. De voormalige Wereldbol nam hij vorig jaar over samen met zijn partner Paul die de scepter in

de keuken zwaait. Na een prachtige make-over openden ze vorig jaar op 11 augustus de deuren. Rust en persoonlijke aandacht zijn hier vanzelfsprekend en de 'kleine' kaart met dagverse, biologische producten hebben de heren met zorg en gevoel voor detail samengesteld. Zowel de Black Angus Biefstuk als het hoofdgerecht van de week, lamskoteletjes met frisse venkelsalade, zijn om te zuigen zo mals. Ook de 'Opkikker' van de dessertkaart is een topper: espresso met Cuarenta y Tres, vanille-ijs en slagroom. Bij De Kleine Kaart kijken ze je niet van je tafeltje. Roberts slogan luidt: 'Het moet wel gezellig blijven.' Een bijzonder plekje om niet te zeggen 'een verborgen schat' aan de Levantkade. Een aanrader voor zowel overdag als voor lange zomeravonden. Op maandag en dinsdag zijn ze helaas (nog) gesloten.

Altijd blij op Blijburg

Blijburg scoort als vanouds hoog op het gebied van vakantieplezier. Inmiddels zijn we bij versie 4.0, maar deze locatie met een fenomenaal zicht over het IJsselmeer blijft minstens de komende tien jaar staan. Aansluiten in de file naar Zandvoort hoeft niet met Blijburg om de hoek. Tram 26 stopt vlakbij en vanuit de verder liggende wijken is het een mooie fietstocht, vooral als je de route pakt door het Flevo- en het Diemerpark over de Nesciobrug. Blijburg geeft een heerlijk vrij hippie-gevoel. Zodra ik de mega-Boeddha's zie, word ik al vrolijk. Het restaurant en terras bevinden zich op de eerste verdieping, aan alle kanten omringd door het weidse strand. Snackbar Schattepatat zit gemakshalve op de begane grond en van hun friet word je eveneens blij. Blijburg biedt meer dan alleen zon, strand, water en lekker eten en drinken. Je kunt er ook genieten van live-

muziek en diverse kunst- en cultuurprojecten bekijken. Check de agenda op de website voor heerlijke zomerse feestavonden en evenementen bij dag.

Feesten bij Oldskool at Tha Beach

Het tweejaarlijks terugkerende Oldskool at Tha Beach komt er gelukkig weer aan. Een lekker feest vol boogie, disco, electro, funk, hip-hop, soul en swingbeat waar de DJ's en VJ van Groove Inc. muzikaal teruggaan in de tijd. Niet alleen aan classics uit de 80's kun je je hart ophalen, ook aan soul en funk uit de 70's en New Jack Swing uit de 90's. Entree en parkeren zijn gratis en op zaterdag 10 juni aanstaande staat

Recreëren op het Diemerstrandje

Chillen in het gras op het Java-eiland

de eerstvolgende én twintigste editie alweer gepland. Van 21 - 03 uur wordt het swingen op Blijburg. Een golden oldie waar ik traditiegetrouw bij ben. Gegarandeerd een fantastische avond in een super relaxte sfeer. En moet je het missen of smaakt het naar meer, dan kunnen de voetjes alweer van de vloer op 16 september. Voor het ultieme voor- én nazomer gevoel!

Natuur in het Diemerpark

Het Diemerpark is geen standaardstadspark, maar een uniek stukje natuurschoon, vaak omschreven als 'ruigtegebied' of 'struinna-tuur'. Voor de liefhebber een prachtig gebied om zeldzame planten en dieren te ontdekken tijdens een (lange) wandeling. Het park meet twee keer het Vondelpark en er valt heel wat te doen en te zien. Een dagje Diemerpark vul je zo. Naast een kilometerslang netwerk van wandel- en fietspaden heeft het aan de westkant ook een grote recreatieve, openluchttheater en een klein stadsstrandje tegenover het Grote Rieteiland. Het Diemerstrand is een ideale én overzichtelijke plek voor ouders met kinderen. Zwemmen kan er ook. De waterkwaliteit wordt door de gemeente regelmatig gecontroleerd en bezoekers weten dankzij de

Gegarandeerd feest met Groove Inc. op Blijburg

borden altijd of zwemmen veilig is of niet. Wie niet van al te veel drukte houdt en van de vrije natuur en het weer wil profiteren, moet hier zeker heen.

Proeven in het Flevopark

Verscholen in het Flevopark, een belevenis op zich, ligt voor de kenners Proeflokaal het Gemaal. In het voormalige gemaal van de Oetewaler Polder zit sinds 24 juni 2010 't Nieuwe Diep. De distilleerderij is genoemd naar het water aan de uitloop van het gemaal. Het gemaal zelf stamt uit 1880, Stadsherstel restaureerde het in 2009 en 2010.

In de stokerij staan ketels van de voormalige distilleerderij Hesp aan de Weesperzijde te Amsterdam en een tweelingketel afkomstig van de firma Bols. De ketel waarin het graanbeslag wordt gemaakt en vergist, komt uit de vroegere jamfabriek van Flipje in Tiel. 't Nieuwe Diep vervaardigt een honderdtal producten, voor zover mogelijk van biologische grondstoffen. In het proeflokaal valt alles naar hartenlust te proeven.

De locatie doet idyllisch aan met een trapsgewijs terras vanaf de vijver, de voormalige maalkom, naar het distilleergebouw. Met overal intieme plekjes om te genieten van de omgeving, het geschonkene en je gezelschap. Aan de achterzijde ligt Het Nieuwe Diep. En al ligt hun specialiteit natuurlijk op het gebied van bijzondere alcoholische versnaperingen, ook voor een kopje koffie, thee of fris kun je hier terecht. Niet te versmaden is de absoluut niet zoete appelcider van de Baskische Sidra-producent Barkaiztegi uit Donostia (San Sebastian) die alleen per fles van 75 cl. verkocht wordt. Op tap hebben ze fijn bier van de Tsjechische brouwerij Konrad uit Vratislavice nad Nisou en het biologische IPA van Riedenburger. De proeverij kun je uitsluitend te voet of per

fiets bereiken. Tram 7 en 14 komen in de buurt, uitstappen bij het eindpunt aan het Flevopark. Of neem bus 37 die stopt bij de voormalige Joodse begraafplaats, het 'Jodenmanussie', halte Insulindeweg.

'Pop in' bij PopinnPark

Mocht het een dag slecht weer zijn en wil je toch het buitengevoel ervaren: 'pop' dan binnen bij PopinnPark, een indoor-park waar je kunt picknicken, omgeven door planten en natuurgeluiden. In de avond kun je rond het kampvuur zitten. Een prachtig gecreëerde illusie, net echt, en de planten en insectenhôtels zijn dat ook. Voor een kleine bijdrage 'pay as you feel' kun je thee, water en biologische sappes krijgen, maar ook eigen versnaperingen kunnen gebruikt worden aan de picknicktafels en zitjes. Iedereen mag gratis binnenlopen en als je er nog nooit geweest bent, valt je mond spontaan open. Met veel liefde, inzet en behulp van crowdfunding is deze unieke plek in Amsterdam-Oost in een leegstaand winkel-pand gecreëerd. Het ruikt er zalig naar bos en planten en je hoort vogels zingen. Een ontspannen plek waar je ontsnapt aan de drukte van het stadsleven. Ga vooral langs want in het najaar moet Popinnpark alweer op zoek naar een nieuwe locatie in Amsterdam. Bekijk ook hun agenda voor speciale evenementen, lezingen, filmavonden, yoga en Tai Chi.

Dus of je nu wel of niet op vakantie gaat, ook in eigen buurt valt veel en volop te genieten. Het vakantiegevoel ligt voor het grijpen. Nu maar hopen op een lange mooie zomer en dito nazomer! <

www.dekleinekaart.nl - www.blijburg.nl
www.grooveinc.nl - www.nwediep.nl
www.popinnpark.nl

Gezelligheid bij Robert en Paul van De Kleine Kaart

Idylle in het Flevopark: Proeflokaal het Gemaal

Mijn stoep, jouw stoep, wie z'n stoep?

Op de hoek van de Javastraat en de Sumatrastraat zoek ik een parkeerplekje voor mijn fiets. De brede stoep biedt genoeg ruimte, maar daar mag ik hem niet neerzetten. Er staat een boortorentje met de tekst 'Verboden voor fietsen'. Om misverstanden te voorkomen, bevat het torentje ook een roodomrand verkeersbord waarop een door-gestreepte fiets is afgebeeld.

Ik heb geen zin in een bon en zoek dus verder. De stoep naast de verboden zone is geen optie: daar is het terras van café Basquiat opgesteld. En aan de andere kant van het terras staat ook zo'n boortorentje. Omdat het verbod vermoedelijk samenhangt met dit terras, doe ik navraag in het café. 'Ja, die hebben wij neergezet', antwoordt de barkeeper. 'Zodat de stoepen links en rechts toegankelijk blijven voor de burens.' Ik hoef niet bang te zijn voor een bekeuring, zo stelt hij me gerust, want 'voor de politie telt het niet'. Met de intenties lijkt me niets mis: een café dat zich verantwoordelijk voelt voor de burens, wat wil je nog meer? Maar toch wringt er iets. Een stukje stoep huren voor een terras, okay. De baas spelen over een ander deel van de stoep, mwahh.

Handwerk

Iets verderop in de Javastraat, vlakbij het Javaplein, hebben de lantaarnpalen slobberkousen aan. Fletsgroene, -gele en -blauwe katoenen lappen. In dit hoekje van de buurt hebben meer gemeentepalen een breiwerkje aan, net als bij het Flevohuis in het eerste stukje Kramatweg. Daar dragen de hekjes katoenen mouwstukken, parkeermeters gepunnikte beenstukken, allemaal even rafelig en kleurrijk. De breisels zijn afkomstig van bewoners die het gemeentegrijs saai vinden en met hun handwerk de buurt wat willen opvrolijken. Katoenen graffiti. Ongetwijfeld gaan ook hier goede bedoelingen achter schuil: een vrolijker buurt, meer ontmoeting en meer sociale samenhang. Toch krijg ik aandrang de lappen los te knippen en in de gemeentelijke prullenbak te gooien. Ik vind ze namelijk vies, lelijk en opdringerig. En ik voel me gerechtigd: als de ene burger ze op eigen gezag mag aanbrengen, mag de andere burger ze toch zeker op eigen gezag weghalen? Dat ik het niet doe, komt enkel omdat ik laf van aard ben. Voor je het weet, raak je verzeild in een handgemeen met de breier.

Postzegelpark

Honderd meter verderop, op de hoek van de Soembawastraat en de Niasstraat, heeft Stadsdeel Amsterdam Oost een ouderwets gemeenteparkje plus gemeentebankje vervangen door een betegeld vierkant, omringd door oranje hekken. Aan de ene kant staat een witte kunststoffen kiosk die stevast gesloten is, aan de

Zet je picknicktafel midden op het trottoir, verbied passanten hun fiets op de stoep voor jouw café te zetten, hang gebreide lappen om een lantaarnpaal. Er was een tijd dat zo iets niet geaccepteerd

TEKST: STEPHAN STEINMETZ
FOTO'S: ARJEN POORTMAN

ren bij de 'bottom-up gedachte'. Geef de bewoners meer invloed op de publieke ruimte en iedereen is tevreden. Hamvraag is natuurlijk wie 'de bewoners' dan zijn en wie er precies 'tevreden' zullen zijn. Sommigen wel, ongetwijfeld. En anderen minder of helemaal niet, even ongetwijfeld.

Maar deze verschillen tussen bewoners bestaan niet in het beleidsdroom van lokale politici en ambtenaren. Daarin vormen bewoners een éénbelangpartij. 'De bewoners' zijn ergens vóór, of ergens tegen. Nuances worden weggeschoven onder een tapijt van positivisme en enthousiasme. Terwijl die nuances er altijd zijn. Zelfs in de meest extreme situatie die ik op dit front heb meegemaakt – de tijdelijke vestiging van een tippelzone voor verslaafde prostituees aan de Oostelijke Handelskade, zo'n twintig jaar geleden – waren er bewoners tegen, maar ook bewoners voor.

Bewoners hebben nu eenmaal verschillende meningen, achtergronden en belangen. Door de zeggenschap over de publieke ruimte over te hevelen naar bewoners ter plekke, creëert de overheid een probleem in plaats van dat ze een vraagstuk oplost. Hier een breipaal, daar een picknicktafel, hier een parkeerverbod, daar zeventien reuzenbloempotten. Allemaal stenen des aanstoots. Bewoners die vertrouwen op de overheid als hoeder van de publieke zaak – laten we in dit verband zeggen: een toegankelijke en herkenbare publieke ruimte waar de overheid de baas is, de regels stelt en deze handhaaft – die bewoners komen bedregen uit wanneer zij merken dat de overheid deze taak verwaarloost en overlaat aan... het café voor de stoepen links en rechts, de bewo-

ner van nummer 3 tweehoog die van breien houdt of twee mensen die hun vinger opsteken wanneer een ambtenaar oranje hekken voorstelt.

werd. Dat de overheid streng waakte over de publieke ruimte. Stephan Steinmetz ziet het omgekeerde gebeuren in zijn buurt: de publieke ruimte is te kraak, te huur, te graai. En de overheid slaapt, juicht het toe of studeert erop.

Wij-gevoel

Voor trendgevoelige ambtenaren en politici zijn initiatieven van bewoners bij voorbaat onverdacht. De overheid is dan snel bereid zeggenschap over de openbare ruimte over te dragen, formeel dan wel informeel. In haar recent verschenen essay *Binding genoeg* (de tekst is te vinden op www.trancity.nl) levert de Groningse filosofe en publiciste Annemarie Kok scherpe kritiek op de drang van lokale politici om burgers te verleiden tot gezamenlijke initiatieven. Bewoners regelen zelf op een vrijblijvende manier hun sociale contacten, stelt Kok. Niet mee bemoeien. En vooral niet een wij-gevoel opdringen. 'Als er iets is wat je moderne burgers moet besparen, is het aansturen op saamhorigheid.' Ze schrijft kritisch over de 'do-it-yourself adepten', de mensen die menen dat representatieve politiek een achterhaald fenomeen is en roepen dat de buurt moet worden 'teruggegeven aan de bewoners'. Zij miskennen, zegt Kok, 'dat steden fatsoenlijk inrichten niet iets is wat "burgers" en masse willen, laat staan kunnen. En de enkelingen die het wél wensen en hun kans nu schoon zien: wie representeren die eigenlijk en waar leggen zij verantwoording af?'

Parken

Terzijde: niet alleen in het klein geeft de overheid de macht over stoepen, perkjes en straatmeubilair aan de eerst roepende, ook in het

groot vermarkt zij de publieke ruimte. Zo zijn het Oosterpark en het Flevopark de afgelopen jaren meermaals tijdelijk op slot gegaan in verband met verhuur aan commerciële ondernemingen. Als de overheid, bij uitsteking de hoeder van de publieke zaak, het publieke park een tijdje sluit vanwege geldelijk gewin, wie bewaakt dan nog het publieke karakter van dat park?

Interne vragen

Martine Koehein is als gebiedscoördinator Indische Buurt werkzaam bij Stadsdeel Amsterdam Oost. Tot mijn geruststelling barst ze niet in juichen uit bij elk 'bottom-up initiatief' van bewoners en bedrijven in de buurt. 'We moeten het van geval tot geval beoordelen', zegt ze. Op de parkeerverboden van het café beraadt het stadsdeel zich en ook de eigen breisels roepen intern vragen op. 'In het begin is het misschien leuk, maar als ze daar een jaar later nog hangen, dan moet je er wat mee.' De gebreide lappen bij het Flevohuis zijn half mei weggehaald. Ik weet niet door wie, maar het is een hoopvol signaal. <

Deze Iraans-Nederlandse combi van begin 30 zoekt een woning. Als architect en sociaal werker proberen wij de wereld een stukje mooier te maken, daar is een thuis voor nodig. Een flinke uitdaging, vandaar deze advertentie.

Wij huren graag voor max. €1000
Kunt u helpen? bel 0683650624

Groet, Carmel Azami & Dieuwert Duij

Borneo Architectuur Centrum

tentoonstelling

In het BAC kunt u informatie vinden over de historie van de Oostelijke Eilanden. Tevens hebben we wisselende tentoonstellingen. Voor het programma, zie onze site.

Rondleidingen

Elke 2^e zondag van de maand organiseert BAC een rondleiding door de buurt onder begeleiding van een ervaren gids. Inschrijven op de site.

vergaderruimte huur

Onze ruimte is ook te huur voor vergaderingen & borrels, voor € 100,- incl. BTW en gratis koffie en thee.

meer informatie:

eva@bouwstudio-lukken.nl
0650.83.82.93
www.bac-amsterdam.nl

BORNEO
ARCHITECTUUR
CENTRUM
AMSTERDAM

Coördinator Katja Nederhoed (l) en vrijwilliger Pascale Jansen

Steuntje in de rug zeer welkom

‘De contacten tussen de ouders en een van onze vrijwilligers vinden plaats op basis van gelijkwaardigheid en vertrouwen’, vertelt Katja Nederhoed, coördinator bij Home-Start Amsterdam-Oost. ‘De ouder krijgt volop ruimte voor eigen inbreng en vindt samen met de vrijwilliger oplossingen. De vrijwilliger neemt geen zaken over, maar geeft een steuntje in de rug bij zowel emotionele als praktische zaken. Dingen die wél goed gaan, staan daarbij centraal.’

TEKST: LIENEKE KOORNSTRA
FOTO: ARJEN POORTMAN

De contacten tussen de ouders en een van onze vrijwilligers vinden plaats op basis van gelijkwaardigheid en vertrouwen’, vertelt Katja Nederhoed, coördinator bij Home-Start Amsterdam-Oost. ‘De ouder krijgt volop ruimte voor eigen inbreng en vindt samen met de vrijwilliger oplossingen. De vrijwilliger neemt geen zaken over, maar geeft een steuntje in de rug bij zowel emotionele als praktische zaken. Dingen die wél goed gaan, staan daarbij centraal.’

Luisterend oor

Vrijwilliger Pascale Jansen kan uit de praktijk verhalen: ‘In het gezin waar ik nu wekelijks zo’n drie uur kom, ben ik een luisterend oor voor de moeder. Zo kan ze haar stress een beetje kwijt. Ook doe ik geregeld telefoontjes voor haar. In dit geval gaat het om een moeder die de Nederlandse taal niet zo goed beheerst. Het helpt haar enorm als ik bel over verzekeringskwesties of navraag hoe lang zij nog moet wachten op de haar toegezegde Canta. In verband met de gezondheid van haar dochter ga ik ook maandelijks mee op doktersbezoek en assisteer ik met vertalen. In vakantietijd help ik deze moeder met de organisatie van leuke uitjes, zoals samen picknicken, naar het zwembad gaan of een bezoekje brengen aan Artis. Ik neem dus geen zaken over, ik ben er echt voor dat steuntje in de rug.’

Regie bij ouders

Coördinator Katja benadrukt dat de regie in alle gevallen bij de ouders blijft. Als een moeder bijvoorbeeld hulp wil om de administratie op orde te brengen, is het niet de bedoeling dat de vrijwilliger erop aan stuurt dat het huis eerst wordt opgeruimd. Pascale: ‘Ik ga zeker met de ouder mee in diens wensen. Maar stel dat het huis echt erg vies is, dan zal ik op den duur toch niet nalaten daar beweging in te krijgen, uiteraard pas nadat we een vertrouwensband hebben opgebouwd.’

Heel fijn als iemand niet direct met een oordeel komt, maar er gewoon is en luistert

De vrijwilliger vindt het een goede zaak dat aan een Home-Start-project de periode van een jaar is gekoppeld. ‘Binnen dat tijdsbestek kun je met gezond enthousiasme een gezin bijstaan aan de hand van de vragen die de ouders zelf stellen. Daarna is het goed om af te ronden, omdat je naast de positieve ontwikkelingen ook de minder prettige zaken ziet. Het kan dan moeilijk worden de regie nog bij de ouders te laten.’ Katja vult aan: ‘Als een vader of moeder veel vragen of zorgen heeft en wil dat wij daarbij meedenken, zullen wij dat zeker doen. Eventuele doorverwijzingen doen de vrijwilligers niet zelf, maar gaan via de co-

ordinator, in dit geval via mij of mijn collega Mirjam Smit.’

Niet meteen willen oplossen

Soms krijgen ouders te horen van een kinderleidster of leerkracht dat er problemen zijn, dat een kind lastig is of een buitenbeentje. ‘Dan is het heel fijn als iemand niet direct met een oordeel komt, maar er gewoon is en luistert’, stelt Katja. ‘Je kunnen verplaatsen in een ander en niet meteen alles willen oplossen, is een van de eisen die we stellen aan onze vrijwilligers. Ervaring met opvoeden vinden wij ook belangrijk, hetzij als ouder, hetzij als iemand die het werken met kinderen kent vanuit de praktijk.’ Na aanmelding krijgt een vrijwilliger een tweedaagse training. Katja: ‘Daarbij staan onze uitgangspunten centraal én doen we oefeningen waarbij we de vrijwilligers laten nadenken over hun eigen referentiekader, de bril waardoor zij kijken naar een gezin en een situatie. Is een vrijwilliger eenmaal aan een gezin gekoppeld, dan krijgt hij of zij individuele begeleiding in de vorm van persoonlijke, telefonische en mailcontacten. Net wat de vrijwilliger prettig vindt. Bovendien organiseren wij zes keer per jaar terugkombinekomsten waarbij vrijwilligers ervaringen kunnen uitwisselen.’

Dankbaar werk

De focus is bij Home-Start gericht op ouders van jonge kinderen. ‘Door er vroeg bij te zijn, kunnen kleine problemen klein blijven’, aldus Katja. ‘In IJburg, waar veel gezinnen met jonge kinderen wonen, zijn we inmiddels ook (weer) actief. Vandaar dat we voor deze wijk op zoek zijn naar vrijwilligers.’ Pascale maakt graag reclame voor wat zij ervaart als dankbaar werk. ‘Het is een mooi concept, waarbij mensen op een heel eenvoudige manier geholpen worden. Het geeft me veel voldoening om dit voor mijn medemensen en daarmee ook voor de maatschappij te kunnen doen.’

www.home-start.nl
Tel.: 06 35 11 55 37

THE PHOTO FACTORY
professionals in print

Vader wordt superblij deze Vaderdag

Met de mooiste tekening, foto of leuke tekst is jouw superkado in 2 dagen klaar!

U vindt ons vlak bij winkelcentrum Brazilië, bereikbaar met tram 25, gratis parkeren onder de AH, C. van Eesterenlaan 15, Amsterdam, 020 419 2200, www.thephotofactory.nl, winkel@thephotofactory.nl

‘Haal op... Gelijk!’, roept de stuurman en tien roeiers in een glanzend witte reddings-sloep duwen vrijwel gelijktijdig hun roeiriem zo ver mogelijk naar voren, zetten met hun voeten krachtig af en gaan als één man achterover hangen.

De bladen van de riemen zijn inmiddels voor tweederde in het water verdwenen en de sloep glijdt soepel door de grachten. Even verderop vaart een rondvaartboot en de passagiers klikken er met hun hightech fotocamera's flink op los.

Sloeproeien niet voor watjes

TEKST: FRANCESCA DE CONINCK
FOTO: MARCEL DE CNOCK

De ‘Remex Liberus’, zoals de sloep van sloeproevereniging MASROVA heet, nadert een van de vele bruggen die Amsterdam rijk is. Op het moment dat de sloep het bruggat invaart en de stuurman ‘Bakboord, lopen!’ roept, leggen de roeiers aan de linkerzijde de riemen parallel aan de boot en vaart de sloep rakelings onder de brug door. Dit tafereel herhaalt zich meerdere malen aan zowel de bakboord- als de stuurboordzijde. De roeiers kunnen zo’n kleine pauze wel even gebruiken om een slokje water te drinken en te genieten van het uitzicht op de grachten met scheve geveltjes, woonboten en verdwaalde toeristen op een waterfiets. Sloeproeien in Amsterdam is een unieke combinatie van actief werken aan conditie en kracht met misschien wel het mooiste decor ter wereld.

Voor iedereen

MASROVA staat voor Maritieme Studenten Roeivereniging Amsterdam. De vereniging is ooit opgericht door oud-studenten van de zeevaartschool, maar staat open voor iedereen. De sloep ‘Remex Liberus’ diende oorspronkelijk als instructieboot, maar werd door de studenten in de tussentijd en na de lessen regelmatig mee uit varen genomen in de grachten. Ook na hun studie wilden zij de sport blijven beoefenen en daarmee was de oprichting van de sloeproevereniging een feit.

Stoer

In het voor- en najaar trainen de roeiers veel op de grachten in het centrum. In de zomer is de sloep meerdere avonden per week en in het weekend te vinden op het water in het Oostelijk

Havengebiet en omgeving. De dames en heren roeien in een stoere voormalige tienmansreddingsloep, die bij uitstek geschikt is voor het open water in het Oostelijk Havengebiet. Deze sloep voldoet echter ook prima op de grachten. De ligplaats bevindt zich nabij Winkelcentrum Brazilië, dus een rondje Java/KNSM-eiland is zo gedaan. MASROVA heeft competitieve teams, die elke wedstrijd tot het uiterste willen gaan. In de vroege jaren van MASROVA heeft de sloep de Amsterdamse grachtenrace op haar naam geschreven en die prestatie willen de roeiers nog steeds evenaren. Door de verbondenheid met de grachten hebben zij de langetermijnambitie om een fenomeen te blijven op het Amsterdamse water, maar daarvoor zijn nieuwe leden nodig. MASROVA wil mensen laten kennismaken met deze unieke sport en hen de stad vanuit een ander perspectief laten beleven. Iedereen die interesse heeft, kan een aantal keer meeroeien om te kijken of de sport bij hem of haar past.

Doorzettingsvermogen

Wat vrijwel alle leden gemeen hebben, is dat ze in Amsterdam wonen. Verder is het een gemêleerde vereniging waar vrijwel iedereen zijn of haar plek kan vinden. Omdat sloeproeien een echte duursport is, is een flinke dosis doorzettingsvermogen eigenlijk de enige vereiste. Gezelligheid staat bij de vereniging hoog in het vaandel; na afloop van de training duiken de leden regelmatig nog even de kroeg in voor een nabespreking. Behalve dat ze in Amsterdam het water ‘dun varen’, nemen de mannen en vrouwen van

MASROVA regelmatig deel aan roeiwedstrijden in Nederland en proberen ze elk jaar mee te doen aan een roeiwedstrijd in het buitenland. Dit jaar participeert het team in de ‘Ocean to City’-race in het Ierse Cork. Een thuiswedstrijd is de Amsterdamse grachtenrace op de tweede zaterdag in oktober. Het roeiseizoen start in maart en loopt door tot december. Geïnteresseerden kunnen een mailtje sturen voor meer informatie, een roeiclinic, of om gewoon een keer mee te roeien.

www.masrova.nl - info@masrova.nl
Veemkade 267 (bij Winkelcentrum Brazilië)
1019 CZ Amsterdam

compaan counseling
een persoonlijke aanpak

Praktijk voor stressbehandeling en psychosociale therapie

- coachen en counsellen met mindfulness
- lichaamsgerichte therapie
- focussen
- homospecifieke hulpverlening

www.stressbehandelingamsterdam.nl
info@stressbehandelingamsterdam.nl

Hélène van Bijnen
JF van Hengelstraat 30
1019 DC Amsterdam
06-40556196

Zon werkt op Zeeburg

Vanaf de grond zie je er niets van. Alleen de mensen die hoog wonen en op het dak van de Entrepotbrug kunnen kijken, zien de 250 zonnepanelen in slagorde op het dak staan en rustig hun werk doen: op een schone manier elektriciteit opwekken. Een mooi gezicht!

TEKST: LIDA GEERS
FOTO'S: LIDA GEERS EN ZON OP ZEEBURG

In 2014 vond de bewonerscommissie van Entrepot-West dat het platte dak van de Entrepot-Westgebouwen bij uitstek geschikt was voor het plaatsen van zonnepanelen. Herman Bouwmeester en Frans Salman uit de bewonerscommissie namen contact op met hun woonstichting: De Key. Die vond het een leuk plan, maar voelde er helemaal niets voor om de huurwoningen te voorzien van zonnepanelen. Herman: 'Er liepen volgens De Key te veel beren op de weg. Dat vonden wij niet. Vervolgens kwam Zon op Nederland in beeld. Deze coöperatie heeft veel expertise op het gebied van zonnepanelen plaatsen op diverse soorten daken. Zon op Nederland heeft De Key over de streep getrokken en er kon een pilot starten.'

Voor €120 een eigen zonnepaneel op dak

Ondanks dit besluit was het niet gemakkelijk met De Key op één lijn te komen. 'Wij hebben ons plan gepresenteerd met in eerste instantie zeventig zonnepanelen op het dak. Uit een bredere bewonerspeiling bleek direct belangstelling voor 170 zonnepanelen en uiteindelijk is het totaal naar 250 getild. Dat is het maximum

en het gunstigste aantal panelen dat op één omvormer en aansluiting kan worden aangesloten', aldus Herman.

Via fondsenwerving ontstond een groep mensen die de aanschaf van de panelen wilde financieren. Zon op Nederland zou zich ontfemen over de techniek en gezamenlijk zou een leverancier worden gekozen. Het project ging in 2015 van start en zou naar verwachting klaar zijn rond de zomer van 2015. 'Maar toen moesten de juristen van De Key alles nog eens tegen het licht houden, wat héél veel tijd in beslag nam. Pas in 2016 werden de handtekeningen gezet en mocht de coöperatie gratis het dak gebruiken. In mei begon de definitieve inschrijving en kreeg de leverancier de opdracht. Begin februari 2017 lagen de 250 panelen op het dak', vertelt Herman.

Wie betaalt wat

Er werd een coöperatie opgericht – Zon op Zeeburg – waaraan De Key een bedrag per paneel zou lenen. Maar al snel bleek dat een woningcorporatie niet mag bankieren. Er was dus alternatieve financiering nodig. Het Gemeentelijk Duurzaamheidsfonds besloot gelukkig haar lening aan Zon op Zeeburg te verhogen, wat het probleem oploste. De bijdrage die de deelnemers per paneel betaalden, kon daardoor relatief laag blijven. Deelnemers aan Zon op Zeeburg doen met minimaal één paneel mee. Het eigen energieverbruik bepaalt het maximum aantal panelen waarmee het nog financieel aantrekkelijk is om mee te doen. Dat is gemiddeld 3500 kWh per gezin. Een paneel kost €400, daar gaat €80 vanaf via de omzetbelasting. Via het Duurzaamheidsfonds kan €200 per paneel geleend worden. Zo blijft uiteindelijk voor bewoners een investering van €120 per paneel over. De deelnemers moeten de lening van het Duurzaamheidsfonds in vijftien jaar terugbetalen. Greenchoice koopt de stroomopbrengst en levert die direct aan het net, dus niet aan de huishoudens die de panelen hebben betaald. Dat levert voldoende geld op voor de coöpera-

tie en om de lening van het Duurzaamheidsfonds af te betalen. Daarnaast ontvangen de eigenaren jaarlijks €30 per paneel teruggave van energiebelasting uit de Regeling Verlaagd Tarief, ook wel de 'Postcoderoosregeling' genoemd. Met deze regeling krijgen leden van de coöperatie een energielastingkorting voor lokaal en duurzaam opgewekte elektriciteit. Hierdoor verdienen de deelnemers de betaalde €120 in vier jaar terug. Frans Salman was zo enthousiast dat hij geld leende om een aantal panelen te kopen. Hij is reuze blij met hoe het financieel uitpakt. 'De moderne zonnepanelen gaan zelfs langer dan vijftien jaar mee, dus na vijftien jaar brengen ze helemaal geld op. Als alles is afgelost, ga ik rentenieren', grapt hij.

Alle platte daken interessant

Het mes snijdt aan twee kanten. De eigenaren verdienen er geld mee en elk paneel reduceert de hoeveelheid CO2-uitstoot aanzienlijk. Bijzonder aan het project is dat - door alle regelingen en de lening van de gemeente - ook bewoners van sociale huurwoningen in staat worden gesteld in coöperatief verband zonnepanelen aan te schaffen. Dit recht is dus niet meer alleen voorbehouden aan mensen met een koopwoning. Wat het project tevens heel interessant maakt, is dat wie verhuist binnen de postcoderoos, gewoon deelnemer kan blijven van Zon op Zeeburg en de energiebelasting terugkrijgt. Die roos omspannt het Oostelijk Havengebied, Zeeburgereiland, de Indische Buurt, de Dapperbuurt, de Oostelijke Eilanden en zelfs nog drie postcodes in Noord. Met het plaatsen van de 250 zonnepanelen met

Met het plaatsen van de 250 zonnepanelen met

HairReset Amsterdam

- Last van:
- een jeukende hoofdhuid?
 - een geïrriteerde hoofdhuid?
 - haaruitval?
 - kale plekken?
 - roos?
 - schilfers?
 - alopecia androgenetica?
 - alopecia areata?

Maak een afspraak voor een consult

Levantplein 68 - KNSM-eiland
020-419 32 26
www.hairreset-amsterdam.nl

de pianotemmer
stemmen onderhoud reparatie restauratie

HANS KRAMER | +31 (0)6 40 06 69 37 | KNSM LAAN 756E

SINUS 1991 | WWW.PIANOTEMMER.NL

45 deelnemers, is fase I afgesloten. Het streven is nu ook fase II binnen afzienbare tijd te realiseren. Herman vertelt dat de inschrijving al loopt. In eerste instantie hebben de huurders van De Key voorrang, maar iedereen die binnen de postcoderoos woont, mag inschrijven. Verder hopen Herman en Frans dat naarmate meer mensen zich aansluiten, coöperatie Zon op Zeeburg een steeds steviger juridisch rechtspersoon wordt. Frans: 'De Key is wat afhoudend naar andere projecten, maar kan eigenlijk om dat van ons niet meer heen. We hebben de expertise en hopen dat heel het Oostelijk Havengebied gaat denken over zonnepanelen op de platte daken.'

www.zonopzeeburg.nl

Duurzaamheidsfonds

Op 24 november 2015 stemde de gemeenteraad in met de instelling van het Duurzaamheidsfonds Amsterdam. Dit fonds heeft een vermogen van 40 miljoen euro en geeft leningen aan duurzame projecten in de stad. Hiermee draagt het Duurzaamheidsfonds bij aan de realisatie van de doelen uit de Agenda Duurzaamheid. Door leningen met een lage rente (2%) beschikbaar te stellen, kunnen initiatiefnemers in de stad aan de slag met de realisatie van hun duurzaamheidsprojecten.

Hairspray
kapsalon zonnestudio

COFFEE TAKE AWAY ESPRESSO

Openingstijden:
dinsdag - vrijdag van 9 tot 18 uur
zaterdag van 9 tot 16 uur

Sumatrakade 5 1019 BJ Amsterdam
Tel. 020 - 419 38 55

www.hairspray.nl
info@hairspray.nl

De 7 Provinciën
design • bouwkundig ontwerp • uitvoering • bemiddeling o.g.

www.ydesign.nl 020-419 39 38 KNSM laan 867 1019 LK Amsterdam

Steunzender ook van Magazine IJopener

RadioDieperick

PUBLIEKE OMROEP AMSTERDAM

Elke vrijdag van 12.00 - 14.00 uur
uw radio in groot Amsterdam
103.3 kabel/FM 106.8

Ook via salto.nl "Kunst, Cultuur en Politiek"

Niet alleen IJopener, maar ook u kunt op de radio. Idee?
radiodieperick@upcmail.nl

Praktijk voor Reiki en Shiatsu

www.shiatsu-reiki.nl

Alles wat je kwijt wilt of juist wilt hebben, kun je in de IJopener zetten. Kosten: € 5,00 per regel van ca. 45 tekens. Stuur je tekst naar info@ijopener.nl

NAUTIEK VAAROPLEIDINGEN WWW.NAUTIEK.COM

Zeilschool Zaalverhuur

Jachthaven Piet Hein
Veemkade 267 020 - 419 30 05

FQ FUNERAL QUEST

Een uitvaart die bij u past, met veel respect voor allen.

Anne-Marie Boogaarts
Telefoon 06 81 81 84 69 (24/7)
Email anne-marie@funeralquest.nl
Adres Bogortuin 93, 1019 PE Amsterdam
Website www.funeralquest.nl

Initiatiefnemers Herman Bouwmeester (l) en Frans Salman

Vrije geest zkt. sturing

Help jij Priscilla met haar school- en beroepskeuze en persoonlijke ontwikkeling?

Via is het uitzendbureau voor vrijwilligers in Amsterdam Oost. Wij zoeken vrijwilligers die hun talent in willen zetten voor mensen en organisaties in de buurt.

Kijk op via.nl voor meer informatie en andere vacatures of bel 020 495 22 50.

HELP JE MEE?

In Amsterdam zijn 65.000 mensen extreem eenzaam. 1 op de 5 Amsterdammers leeft onder de armoedegrens. Verbreed je horizon en schenk aandacht aan een mede-Amsterdammer in (sociale) armoede.

Check www.deregenboog.org of bel 020-5317 600 voor meer informatie.

post oost

Post Oost is hét participatiecentrum voor Amsterdammers uit Oost. Het adviseert over activiteiten in de buurt, bemiddelt naar vrijwilligerswerk en biedt een opstap naar werk.

Wijtenbachstraat 36 hs

ma - vrij 9 tot 17 uur | info@postoost.nl

Twitter @PostOost | Facebook PostOost | postoost.nl

Post Oost helpt André van Gemert op weg.

André vertelt wat hij via Post Oost heeft gedaan

'In 2014 ben ik door mijn klantmanager naar Post Oost verwezen. Ik heb via Samenspraak gewerkt als taalmaatje. Later heb ik oudere mensen geholpen met het onderhouden van hun tuintjes. Soms hebben mensen vooral behoefte aan een praatje. Ik ben daarnaast mantelzorgster van mijn zieke moeder. Ik ben gaan meedoen aan het Oost Actief traject (redactie: samenwerking WPI, Civic en Dynamo) en samen met een coach ontdek ik waar mijn kwaliteiten liggen. We zijn met de groep de wijk ingetrokken. Een jaar geleden ben ik begonnen met een computercursus voor beginners. Inmiddels heb ik de cursus voor gevorderden afgesloten en wil ik deelnemen ik aan een netwerkgroep.'

Post Oost helpt je bij:

- het vinden van passend vrijwilligerswerk
- het zoeken naar een leuke activiteit
- een opstap naar werk

postoost.nl

oost aan de slag

VERF SIKKENS FLEXA LAMINAAT PARKET HOUT IJZERWAREN

DOE HET ZELF ALLES OP MAAT WITTENBURG

KASTEN OP MAAT met schuifdeuren
Dealer van:
RAFFITO - MW kasten - WEDEKA wandkasten
Erkend SIKKENS specialist - FLEXA dealer

Hout - Plaatmateriaal - Vloeren - Zonwering
Unieke OP MAAT ZAAG kwaliteit

Kom eens langs bij: **DOE HET ZELF WITTENBURG**
www.doehetzelfwittenburg.nl
Wittenburgergracht 103-113 - Tel. 020 622 40 65

SANITAIR OP MAAT ZAGEN LEVERING AN HUIS BOSCH

DOE HET ZELF ALLES OP MAAT WITTENBURG

Bij inlevering van deze coupon
10% korting op schuifdeuren

MEUBELBESLAG DEUREN ZONWERING ZONNESCHERMEN
GENEESCHAPPEN SLEUTELS SCHUIFVANDEN KASTEN

Flevoparkschool wil een ontmoetingsplek zijn

Bovenmeester Bert Meijer van de Flevoparkschool houdt van de multiculturele Indische Buurt. Hij heeft een hekel aan het onderscheid tussen zwarte en witte scholen. En aan wipkippen. Ijopener bezoekt, na de islamitische As-Siddieq en de interconfessionele Waaier, nu een van de openbare scholen.

Directeur Bert Meijer met enkele leerlingen van de Flevoparkschool in de Soembawastraat

TEKST: HANNIE RAAFF
FOTO: ARJEN POORTMAN

Het is even zoeken naar de ingang van de Flevoparkschool, een groot gebouw aan de Soembawastraat. Tijdens de schooltijden moet je aanbellen. Maar er wordt vlot opengedaan en de vriendelijke conciërge wijst me de weg naar de koffiemachine. Dat geeft mij de tijd om even rond te kijken, maar niet lang. Directeur Bert Meijer neemt mij mee naar zijn kamer met uitzicht op de ingang – en dat is geen toeval. Hij hecht eraan om iedereen zelf welkom te heten: ouders, kinderen en buurtbewoners.

Meijer is een goede gastheer, een bevolgen bovenmeester en vaardige manager. Hij weet hoe je een school op de kaart moet zetten in een buurt met 138 nationaliteiten. Het aantal scholen is hoog voor het dalende aantal kinderen in de wijk. Er is al een openbare school gesloten en sommige scholen hebben (te) weinig leerlingen. Scholen concurreren met elkaar, maar dat hoeft volgens Meijer geen probleem te zijn. 'Het kan ook kwaliteitsverhogend werken. Scholen proberen zich op een bepaalde manier te onderscheiden, zodat ouders ook echt wat te kiezen hebben.'

De Flevoparkschool heeft inclusief de voorschouwe opvang 325 kinderen in huis, van wie 270 in groep 1 t/m 8. 'Dat is een mooi aantal',

verklaart Meijer. 'Het is overzichtelijk, leerkrachten kennen alle kinderen. Maar tegelijk hebben de kinderen voldoende mogelijkheden om vrienden te kiezen.'

Met dit aantal is het ook mogelijk om buitenschoolse activiteiten aan te bieden zoals theater, clownerie, koken en capoeira (een vechtdans). Dat kost niets extra. Die activiteiten worden namelijk als tegenprestatie gegeven door organisaties die ruimtes in de school gebruiken.

'Het hele beeld van witte en zwarte scholen deugt niet'

Wat is het belangrijkste dat de lezers van Ijopener van uw school moeten weten?

'Op de Flevoparkschool ontvangen we iedereen met open armen. En de kinderen gaan hier met plezier naar school. Als ze geen plezier hebben, zorgen we dat ze het krijgen. Een school is een plek waar mensen elkaar ontmoeten en met respect en begrip naar elkaar kijken. Je moet uitstralen dat je mensen waardeert, afspraken nakomen en ouders en buurtbewoners bij activiteiten betrekken.'

Bert Meijer geeft voorbeelden van zulke buurtactiviteiten. Een wintersportmiddag,

Een korte cursus verhalen schrijven. 'En we houden op 9 juni voor de buurt een Iftar, de maaltijd die tijdens de Ramadan gegeten wordt na zonsondergang. Op onze school zitten islamitische kinderen. We nodigen moslims en niet-moslims uit om samen een Iftar te vieren, als blijk van verbondenheid. Maar we vieren natuurlijk ook Sinterklaas en Kerst.'

Er wonen steeds meer hoogopgeleide jonge mensen in de Indische Buurt. Hoe voorkom je dat die straks met hun kinderen naar een witte school fietsen in de naburige Watergraafsmeer?

'Dat is niet helemaal te voorkomen. Als ouders jaren geleden voor hun oudste kind een school hebben gekozen, gaan de jongere kinderen daar doorgaans ook naartoe. Wij hopen dat nieuwe buurtbewoners in de gaten krijgen dat er een heel goede school in de buurt is. Dat effect zien we nu al: door onze buurtactiviteiten komen ze met ons in contact, ze fietsen de school niet meer voorbij. En als hun oudste kind vier is, kiezen ze hopelijk voor ons.'

Dat is mooi, maar sommige ouders zijn huiverig om hun kind op een zwarte school te doen. Bang voor achterstand en bang dat hun kinderen gepest worden.

'Dat is onzin! Het hele beeld van witte en zwarte scholen deugt niet. Het klopt feitelijk ook niet. Heel wat ouders van allochtone afkomst zijn goed opgeleid en sturen hun kinderen naar onze school. Kinderen zijn kinderen, of ze nu wit of zwart zijn. Wij letten scherp op pesten en discrimineren. Wij werken ook mee aan het project Vreedzame School, van de gemeente.

Maar het belangrijkste is dat we als team werken aan een goede sfeer en kwalitatief goed onderwijs. We halen uit ieder kind wat erin zit, want we bieden de lesstof op verschillende niveaus aan. Kinderen die meer aankunnen, krijgen extra verdiepende lesstof met onderwerpen als techniek, filosofie en ruimtevaart. Het hele team is getraind om te werken met kinderen met leerachterstanden, het zogenaamde passend onderwijs. We scoren goed op de eindtoets: een 7,5.'

Tot slot laat Bert Meijer het gebouw zien. Hij is trots op het nieuwe schoolmeubilair: dat is aan te passen aan de lengte van de leerlingen en bovendien vrijrijdbaar, zodat kinderen geruisloos in wisselende groepjes kunnen werken. Maar waar is de speelplaats? 'Die is er niet. Kinderen lopen in de pauzes met twee leerkrachten naar het Makassarplein, waar ze alle ruimte hebben om te spelen. Maar lastig is het wel.'

Onlangs heeft de gemeente toestemming gegeven om een groene speelplaats te maken rond de school, met een mooie doorloop naar het Flevopark. Kinderen moeten kunnen ontdekken en hun fantasie kunnen gebruiken. Wipkippen komen er dus niet, want die zijn saai. En daar heeft bovenmeester Bert een hekel aan. <

Petitie voor Blij Buren

De gemeente wil ze op 24 juni weg hebben. De Blij Buren zitten nu anderhalf jaar in portacabins op de hoek van de Cruquiusweg en de Van Lohuizenlaan. Elke ochtend gaan vrijwilligers met een bestelautootje de winkels in de Javastraat langs om brood, groenten en fruit op te halen die onverkoopbaar zijn. Vaak is dat voedsel nog heel bruikbaar. Dagelijks komen zo'n tweehonderd mensen langs om iets van hun gading uit te zoeken – gratis. De Blij Buren willen zo armoede en voedselverspilling bestrijden. Maar ook fungeren de portacabins als een sociaal trefpunt voor eenzame buurtbewoners. Aan al dat idealisme dreigt nu een eind te komen.

Het stadsdeel vindt dat ze zich niet aan de afspraken hebben gehouden en dat het terrein niet opgeruimd genoeg was. De hygiëne en de brandveiligheid zouden niet op orde zijn geweest. Stadsdeel Oost wil nu tijdelijke woningen voor statushouders en studenten op het terrein neerzetten. Blij Buren is een petitie gestart om in Oost te blijven en bovendien uit te breiden naar stadsdeel Zuid. Tekenen? blijeburen.petities.nl.

Buurtbewoners aan de bak

TEKST: HANNIE RAFF
FOTO: KEES HOOGEVEEN

De Smaragd wordt groen!

Stel: je hebt een huis met een tuintje in het mooiste nieuwbouwproject van Amsterdam: de Smaragd, met uitzicht op de Insulindeweg. Tramhaltes en station Muiderpoort voor de deur, café met terras om de hoek, leuke jonge buren boven je. Kortom, niets te klagen, vond Anne Annegarn.

Op één minpuntje na: fietsen tegen het raam. Dat bederft het uitzicht van Anne en het aanzien van de Smaragd. Klagen heeft geen zin: de bewoners van de Smaragd hebben weliswaar een berging voor hun fietsen, maar die is slecht bereikbaar vanwege een steile trap. Terraszitters willen een oogje op hun fiets houden en wie tram of trein wil halen, heeft snel een plekje voor de fiets nodig. De gemeente is zuinig met fietsenrekken, want de stoep is te smal. Dus bedacht Anne wat anders: geveltuinjes. Dat voorkomt niet alleen fietsen voor het raam, maar maakt de Smaragd ook wat groener. Bewoonster Caro Bensca had hetzelfde idee en op advies van woningcorporatie De Alliantie namen ze contact op met Daniëlle van Kesteren van de afdeling Buurtbeheer en Participatie van stadsdeel Oost. Het stadsdeel vond het een prima initiatief. Anne en Caro maakten een flyer waarin ze de bewoners oproepen om op 6 mei gezamenlijk de tuintjes aan te planten. De bewoners op de begane grond konden een aanvraag voor een geveltuinje doen, de gemeente legde de tuintjes gratis aan.

Op 6 mei kwam een vrachtwagentje van een hovenier voorrijden en konden de bewoners plantjes uitkiezen. Het was een gezellige middag, goed voor de saamhorigheid en de Smaragd ziet er veel groener uit. De gelukkige eigenaren van de geveltuinjes hebben moeten tekenen dat ze de tuintjes goed onderhouden. 'Dat komt wel in orde', zeggen de initiatiefnemers. 'Het aanleggen van tuintjes werkt aanstekelijk. Ook buren die eerst niet meededen, hebben inmiddels een aanvraag bij de gemeente ingediend. We zijn supertevreden over het stadsdeel!' De fietsen leunen niet langer tegen de ramen. Extra fietsenrekken zijn nog steeds hard nodig, maar dat geldt voor heel Amsterdam.

Zero Waste in je buurt

TEKST: NATANJA DEN BOEFT

Geen verspilling. Dat klinkt mooi en lijkt tegelijk een utopie. In haar column in ons februarinummer schreef Nina ter Beek over het Zero Waste Lab, een kleinschalig afvalrecyclingpunt op het Dapperplein. Op de website staat in het colofon, in nogal kleine letters: 'Wil je ook een Zero Waste Lab bij jou in de buurt, neem contact met ons op.'

De uitnodiging in de column prikkelde onze nieuwsgierigheid. Daarom gingen we langs, om te horen hoe je dat voor elkaar krijgt: een Zero Waste Lab in je buurt.

Maar eerst: waarom zou je het willen?

Misschien wil je iets doen aan je ecologische voetafdruk. Hoe lokaler product- en afvalstromen zijn, hoe kleiner je afdruk. Door bijvoorbeeld minder vervoer van grondstoffen, producten en afval. Zo kun je lokaal een composteermachine gebruiken, waardoor GFT-afval compact wordt en ten goede kan komen aan de buurttuin. Op die manier breng je eigenhandig de 'circulaire stad' – een groot thema dat wel degelijk ook op buurtniveau kan werken – een stapje dichterbij.

Ten tweede creëer je met afval waarde: door minder aan te bieden via de reguliere verwerkers, krijg je (uiteindelijk) een lagere afvalheffing. En een deel van wat wordt aangeboden, leent zich voor up-cyclen: je gebruikt het om er iets anders van te maken, denk aan tassen van oude denim. Op dat gebied zijn er allerlei sociale ondernemers actief.

In de Zero Waste-pilot aan het Dapperplein krijgen bewoners die een volle jutezak brengen munten waarmee ze korting krijgen bij lokale ondernemers. Er ontstaat dus op buurtniveau een geldarme lokale economie. En dat kan uiteraard in elke buurt.

Drie dingen zijn essentieel om het van de grond te krijgen: bewoners, een locatie en budget. De bewoner ben je zelf, leegstand is overal en voor een budget zul je in de pen moeten klimmen. Subsidies zijn wel te krijgen en bijvoorbeeld stadsdeel Oost heeft zich op het Dapperplein al laten zien als enthousiaste ambassadeur van het idee.

Meer weten?

Neem contact op met info@zerowastelab.amsterdam

Wormenhotels als vruchtbare uitkomst voor GFT

Begin 2016 kondigde Amsterdam een hotelstop aan. Toch verschenen er op IJburg in de afgelopen maanden maar liefst drie nieuwe hotels. In dit geval niet voor mensen, maar voor wormen. Vakantie vieren is er voor de wormen niet bij, ze werken keihard. Maar ze worden in hun wormenhotels wel goed in de watten gelegd.

TEKST: LIENEKE KOORNSTRA
FOTO: ARJEN POORTMAN

In Amsterdam wordt veel afval gescheiden, maar GFT (groente-, fruit- en tuinafval) nog altijd niet. Volgens de Amsterdamse wethouder van duurzaamheid, Abdeluheb Choho (D66), zal het daar voorlopig niet van komen. Omdat veel Amsterdammers relatief klein behuist zijn en geen tuin hebben waar ze GFT kunnen neerzetten, denkt hij aan machines die dit afval uit het huisvuil kunnen halen nadat het is opgehaald. Maar zo ver is het nog lang niet. 'Het gaat me aan het hart dat zoveel bruikbare stoffen die in GFT zitten met het vuilnis worden weggegooid. Planten in bakken en (gevel)tuinen hebben baat bij deze stoffen, die ze kunnen opnemen als het GFT is gecomposteerd', zegt Janneke Verwey, initiatiefnemer van de IJburgse wormenhotelketen.

Samen composteren

Als oprichter van CoCasa, dat zich inzet op het gebied van persoonlijke ontwikkeling en duurzaamheid, kwam Janneke met een nieuwe samenlevingsvorm voor wormen in contact. 'Enkele jaren geleden verzorgde Tayfun Yalcin een onderdeel van onze CoCasa-seizoensviering', vertelt ze. 'Tayfun is verbonden aan Towards Nature, dat organisch, duurzaam en productief tuinieren als uitgangspunt heeft. Toen hoorde ik van de mogelijkheid zelf je eigen wormencompost te maken en sindsdien heb ik een wormenbak op mijn balkon. Later kwam ik in contact met Peter Jan Brouwer die met subsidie van het stadsdeel in de Frans Halsstraat het allereerste Amsterdamse wormenhotel begon. Het idee samen met buurtbewoners te composteren, maakte mij enthousiast. Vanuit CoCasa pakte ik het samen met Jeske Rutgers voor IJburg op. De gemeente toonde zich bereid het project te ondersteunen en BuurtCompost hielp bij de realisatie. De bouw van de hotels werd vervolgens gerealiseerd door mensen van Basic Activering, een sociale onderneming op het Steigereiland, die activering aanbiedt in de vorm van verschillende werkprojecten.'

Wormenmenu

Evenals mensenhôtels bestaan wormenhôtels uit verschillende verdiepingen. De inrichting verschilt echter enorm. Janneke steekt een sleutel in het slot van Wormenhotel Maakzaam en opent een klep. Enkele roze wormen kronkelen rap weg. Op een laag van drabbige aarde ligt her en der een stuk eierschaal, een slablaadje en een halve tomaat. 'De onderste

laag is de bedding, gevormd door papier en kartonsnippers', vertelt ze. 'In de middelste laag huizen de wormen in compostgrond. De bovenste laag is samengesteld uit GFT.' Niet al het GFT is welkom in het wormenhotel. Janneke: 'Wormen zijn veganistisch, ze eten dus geen vlees, vis en zuivelproducten. Gekookt eten, brood, rijst en deegwaren staan ook niet op hun menu. Van ui, knoflook en hete pepers en citroenen worden de wormen evenmin blij. Citrusfruit en bananenschillen gaan schimmelen. Maar ongekookte groenten, theeblaadjes en koffiedik hebben de wormen graag. En omdat ze zelf niet handig zijn met vork en mes, moet alles wat ze voorgeschoteld krijgen wel zijn kleingesneden, waarna bacteriën en schimmels zorgen dat het kostje in nog weer kleinere stukjes uiteenvalt.'

Wormenthee

'De wormen zetten hun etenswaar om in vruchtbare humus', zegt Janneke en trekt helemaal onder in het bouwsel een la open. 'In feite is dit de poep van de wormen, ook wel wormenthee genoemd, en verdund met water vormt het een uitstekende plantenbemesting. Twee keer per jaar organiseert de beheerder van een wormenhotel een oogstfeestje voor de deelnemers. Per hotel kunnen ongeveer twintig huishoudens hun GFT kwijt. Deelnemers krijgen een eigen sleutelje voor 'hun' hotel en een GFT-emmertje om het afval in huis te ver-

zamen. Is het emmertje vol, dan kan het in het hotel worden gelegd.' Wat voor wormen in de hotels huizen? 'Verschillende soorten, waaronder tijgerwormen, mestpieren en gewone regenwormen.' Hoeveel wormen erin zitten? '1 à 2 kilo. Eén worm weegt zo'n 0,25 gram, dus reken maar uit. In de lente en de herfst doen ze aan voortplanting, in de winter houden ze een winterslaap. Tussen 18 en 25 graden is ideaal voor ze, een te lage temperatuur is fataal. Wellicht kunnen ook wij volgend jaar met ondergrondse wormenhôtels beginnen; op het Cruquiseiland is onlangs het eerste door een andere initiatiefnemer geopend. Maar de hotels van onze keten waren relatief makkelijk te realiseren. En dit soort is inmiddels steeds meer plekken in Amsterdam te vinden.'

Wormenhôtels Cocasa

**Hoek Maria Austriastraat – Talbotstraat
Hoek Lumièrestraat – Maria Austriastraat
Jan Olphert Vaillantlaan**
Voor deelname en cursussen:
www.cocasa.com
Voor overige buurtcompostinitiatieven:
maps.amsterdam.nl/buurtcompost/

‘Geen tevredener en gezelliger vogel dan de spreeuw’, schreef onderwijzer en natuurkenner Jac. P. Thijssse in 1906 in het Verkade-album *Lente*. Bekend zijn vooral de inktzwarte spreeuwenwolken. Maar de vogel is ook geniaal in het imiteren van allerlei geluiden. Op een IJburgs terras strijkt hij graag neer, verwachtingsvol omhoog turend of er iets lekkers op de grond valt.

TEKST: LIENEKE KOORNSTRA
FOTO'S: MACHIEL DE VOS, EDIAL DEKKER,
MARCEL DE CNOCK
ILLUSTRATIE: WINNY ROS

Thijssse was zo enthousiast over de spreeuw dat hij hem koos als ex-libris, het eigendomsmerkje dat mensen in hun boeken plakten of stempelden toen boeken nog een begerenswaardig bezit waren’, vertelt Rob Baars, lid van de Vogelwerkgroep Amsterdam. ‘Onbekommerd, stond eronder. Dat typeert de vogel wel, zijn levenslust is ongeëvenaard en hij is nog brutaler dan de spreekwoordelijke huismus. Vergelijk hem eens met een merel, ook een echte stadsvogel inmiddels. Een merel vliegt meteen weg zodra er een mens in zijn buurt komt, maar een spreeuw kaapt zomaar een patatje weg.’

Samen sterk

‘De spreeuw is een echt groepsdier’, zegt Edial Dekker, eveneens lid van de Vogelwerkgroep Amsterdam. ‘In steeds groter wordende zwermen zoeken ze een gezamenlijke slaapplek om massaal op stok te gaan. Een duidelijke leider is er niet. Toch komen er tijdens al dat elegante zwieren en golven door de lucht geen botsingen voor. Uit onderzoek blijkt dat spreeuwen hun gedrag niet aanpassen aan de school, zoals vissen, maar goed letten op zes of zeven van hun burens en daarop hun vlieggedrag aanpassen. Vogels aan de buitenkant van de zwerm voelen zich niet veilig en doordat zij naar het midden willen, ontstaan al die mooie vliegbewegingen. Dient zich een roofvogel aan, dan drommen de spreeuwen in een soort bol bijeen. Ze hebben het voordeel van de massa, die het voor de roofvogel moeilijk maakt om zich, met al die beweging, op één prooi te richten. Samen zijn ze sterk.’ Met een lach voegt hij eraan toe: ‘De klok van de Big Ben in Londen viel zelfs even stil toen een grote zwerm spreeuwen op een van de wijzers landde.’

Spreeuw in de pot

‘Opvallend is dat, afhankelijk van de kou of de warmte, alle jonge spreeuwen gelijktijdig uitvliegen’, vertelt Rob. ‘Ook dat biedt weer veiligheid. Een roofvogel kan een dergelijke hoeveelheid niet zomaar op. Dat pakt anders uit als de jongen verdeeld over een langere periode uit het ei kruipen. In de middeleeuwen gingen de jongen vaak de soep in. In de zestiende en zeventiende eeuw idem. Omdat spreeuwen graag

Een onbekommerde brutale kwetteraar

in holtes broeden, hingen mensen spreeuwenpotten aan de gevel van hun woning, een soort bloempotten met een afgeplatte bovenkant. Onder meer op het schilderij *Winterlandschap met schaatsers van Hendrick Avercamp* staan ze afgebeeld en op de gevelsteen van Rokin nummer 22 zie je er ook een voorstelling van. Inde Sprewpot staat eronder. Zodra de jonge spreeuwen op het punt stonden uit te vliegen, werden er stokjes voor de uitgang gestoken om dit te beletten. Het spreekwoord “Ergens een stokje voor steken” komt hier vandaan. Juist als je je vleugels wilt uitslaan en je in de ogen van de soepbereider op je vetst en op je lekerst bent, voorkomt hij dat zijn buit ontsnapt en de vogel is gevlogen. Je veilige nest kan dus zomaar je val zijn.’

Enkele jaren geleden stond de vogel in een res-

taurant in Cothen op het menu, ondanks zijn beschermde status. De vogel richtte daar in boomgaarden zoveel schade aan dat er tijdelijk op mocht worden geschoten. Weggooien was zonde, dus serveerde het restaurant spreeuw op een bedje van verse sla. ‘In de jaren tachtig werden ze op de Antwerpse vogeltjesmarkt verkocht voor zeven frank, ook voor in de pot’, herinnert Rob zich.

Haringstank

De aanwezigheid van de spreeuw stemt niet altijd tot vreugde. De hoeveelheid vogelpoep en het gezamenlijk gekwetter dat ook na het invallen van het donker nog lang doorgaat, vormen voor menigeen een bron van ergernis. Edial waarschuwt dat je absoluut een paraplu nodig hebt als een zwerm spreeuwen over je

heen vliegt. In het centrum van Amsterdam kwam er een valkenier aan te pas om de vogels weg te krijgen, in het Rotterdamse Centraal Station gingen ze met laserstralen aan de gang. Edial: ‘Een Leeuwarder visspecialist hing op verzoek van bewoners in het Friese dorp Jubega duizenden haringen in de bomen met de bedoeling de spreeuwen te verjagen. De stank moest het werk doen. Met de dag nam de stank toe, maar het beoogde effect bleef uit.’

Onbekommerd

Toch stellen veel mensen de aanwezigheid van de spreeuw juist op prijs. ‘Het is een fraaie vogel om te zien’, stelt Rob. ‘Het verenkleed is glanzend zwart met witte, iriserend bronsgroene en purperen spikkels. De spitse snavel is in het broedseizoen geel, de rest van het jaar grijszwart. De veronderstelling dat de spreeuw verwant is aan de merel klopt niet. Goed, er is een overeenkomst: het zijn allebei zangvogels. Maar daarvan zijn er nog veel meer. Een vogel behoort tot deze groep als hij twee afzonderlijke stembanden met bijbehorende luchtpijpen heeft, waardoor hij ingewikkelde zangpatronen kan produceren. De spreeuw beschikt zelfs over een zangspierstelsel dat hem tot de allergrootste onder de zangers zou kunnen maken. Maar hij gebruikt zijn talenten om allerlei geluiden na te bootsen. Als je in december een wielewaal hoort, is het een spreeuw.’ Edial haakt in: ‘Hij imiteert niet alleen moeiteloos andere vogels, maar ook kikkers, zoogdieren en geluiden van telefoons, piepende autoremmen, sissende treindeuren en langer geleden van matrixprinters. Uiteraard hebben spreeuwen ook hun eigen klanken, waaronder een langgerekte fluittoon die lijkt op het geluid van een vuurpijl.’ Het hele jaar laten ze van zich horen, onbekommerd, zoals Jac. P. Thijssse de vogel karakteriseerde.

Breugheliaanse taferelen

Van oorsprong kwamen spreeuwen enkel voor in de Oude Wereld. Edial: ‘In 1890 liet

een apotheker zestig Engelse spreeuwen los in het New Yorkse Central Park. Hij vond dat alle dieren die voorkomen in de verzen van Shakespeare, ook in de Nieuwe Wereld niet mochten ontbreken. Omdat de vogels niet tot broeden overgingen, zette hij een jaar later nog eens veertig spreeuwen uit. Met resultaat. Ruim een halve eeuw later bereikten de spreeuwen de overkant van de Rocky Mountains en nu is Noord-Amerika meer dan honderd miljoen spreeuwen rijk.’ Ook in Nieuw Zeeland is de vogel geïmporteerd. Daar leggen de spreeuwen bij gebrek aan nestholtes hun eieren soms op de rug van een schaap. Tussen de dikke lagen wol vlechten ze keurige nestjes. Insecten om de jongen groot te brengen, zijn er rondom de schaapskudde altijd volop. ‘Voedsel en woning dicht bij elkaar, is altijd ideaal’, zegt Rob. ‘Die gelukkige omstandigheid hebben ze ook op IJburg. Ze kraken de nestkasten van gierzaluwen of zoeken een gat van een ventilatierooster. In het Diempark wemelt het van de larven van de langpootmuggen, dus hun kostje is wel gekocht.’ Maar er staat nog meer op het menu. Alles gaat erin: slakken, wormen, rupsen, appels, kersen, druiven, vlierbessen... Voor de spreeuw breekt er een feest met Breugheliaanse taferelen aan zodra in september/oktober de vlierogst begint. De vlier zit zo vol suikers dat de bessen gisten in de vogelbuijksjes. Daarom heffen de spreeuwen waggelend hun dronkenmansliederen aan, vallen ze soms van hun stokjes, vertoont hun kenmerkende strakke vlucht ineens onverwachte slingers en bochten en landen ze als dronkenlappen. In die tijd van het jaar zijn spreeuwen op hun lolligst. Doordat weilanden verdwijnen en het grasland verdroogt als gevolg van bodembeheer, neemt helaas het aantal van deze vogelsoort af. <

Waar in Oost te zien?

- Winkelcentra, bijvoorbeeld:
- Winkelcentrum Brazilië
- Winkelcentrum IJburg

Ingezonden

TEKST: KITTY SAAL
WIJKVERPLEEGKUNDIGE
AMSTELRING

80.000 (!!!) knettereenzame Amsterdammers

Als ik deze column schrijf, is het half mei en is net de nieuwste Gezondheidsmonitor van de GGD gepresenteerd. Elke vier jaar voert de GGD Amsterdam een grootschalig onderzoek uit naar de gezondheid van volwassenen en ouderen, wonend in Amsterdam en Amstelland.

In de vragenlijst, die door ongeveer 40.000 Amsterdammers wordt ingevuld, staan vragen over de eigen gezondheidsbeleving, ziekten en aandoeningen, roken, lichaamsbeweging, psychische gezondheid, voeding, alcoholgebruik, mantelzorg en huiselijk geweld. Ook vragen over sociale uitsluiting, over eenzaamheid dus, ontbreken niet. Dit jaar bleek dat 80.000 Amsterdammers zich extreem eenzaam voelen. 80.000!!! Dat is één op de tien. Vier jaar geleden waren het er ‘nog maar’ 65.000.

Ik schrok me wezenloos van het cijfer. Een rekensommetje. Als ik alleen al kijk naar het appartementencomplex in de Indische buurt waar ik zelf woon - zes portieken met elk vijf woningen - zitten op die dertig adressen dus drie mensen te verpieteren achter het raam. Drie! Alleen al in mijn flat! Het doet gewoon pijn aan mijn hart dat in elke flat, in elk Amsterdams gebouw, mensen leven die minder dan één keer per maand andere mensen zien dan de kassière van de supermarkt als ze hun boodschappen doen, de apothekassistente bij het ophalen van hun medicijnen en de buurman die hen een knikje geeft bij de glasbak.

Ik snap dat je in een stedelijke omgeving wat sneller onzichtbaar bent, dat je in een dorp met maar één supermarkt en één brievenbus meer aanspraak hebt van je burens. Maar kunnen we niet iets doen met z'n allen? Een Zeeburgs eiland of de Indische buurt is toch eigenlijk ook gewoon een groot dorp? Zullen we hier en nu besluiten dat we de komende zomerperiode zoveel mogelijk burens leren kennen? Misschien een bankje initiëren op 1 en 2 juli, via het geweldige leer-je-burens-kennen-op-je-stoep-initiatief van Het Bankjescollectief? Of je aanmelden als Goede Buur via het Burennetwerk Amsterdam? Of Aardige Amsterdammer worden via De Regenboog Groep in je eigen postcodegebied, om iemand te helpen die er doorheen zit? Er zijn genoeg manieren om achter de voordeur te komen van mensen die niemand hebben, al kost het misschien soms wat moeite.

Ik zeg: laten we samen strijden om dat schrikbarende cijfer van 80.000 knettereenzame Amsterdammers over vier jaar niet nóg hoger te laten uitvallen! Wie doet er mee?

www.bankjescollectief.nl
www.burennetwerk.nl
www.deregenboog.org/aardigeamsterdammer

TEKST: TINEKE KALK

Amsterdam die grote stad

Wonen in Amsterdam is weer helemaal in. Mariëlle Hageman laat in *Amsterdam in de wereld, sporen van Nederlands gedeelde verleden* zien dat Amsterdam altijd al als een magneet op Nederlanders en buitenlanders heeft gewerkt. Toch, een metropool is Amsterdam niet. In *De toekomst aan de stad, een pleidooi voor een metropool* betuigt Zef Hemel dat Amsterdam in de nabije toekomst van één- naar tweemiljoen inwoners zou moeten groeien. Of *Het stadsparadijs* waarvan Jan Schep droomt in zijn gelijknamige boek dan nog haalbaar is, is de vraag.

De duurzame stad

'Wat is er subliemer, spannender en fascinerender dan een hele grote stad? Een zonovergoten palmenstrand op de Bahama's, een tocht door het oerwoud van Ecuador of een glijvlucht boven de Grand Canyon is natuurlijk ook mooi. Maar een voettocht dwars door Manhattan is spectaculairder, afwisselender, adembenemender, en biedt met alle boven- en ondergrondse voorzieningen alles wat mensen zich maar kunnen wensen en dromen: muziek, theater, kunst, winkel, snoep, snelheid, drank, voedsel, parken, sport, vertier, hoogte, vergezicht, drukte, rust, nachtleven, alles ook nog eens in overvloed en in oneindige verscheidenheid.'

Wie dit opschrijft, is geen neutrale beschouwer. Zef Hemel was als planoloog tien jaar lang directielid van de Dienst Ruimtelijke Ordening van de gemeente Amsterdam. Momenteel is hij bijzonder hoogleraar grootstedelijke vraagstukken aan de UVA.

In tien hoofdstukken, je zou ze als tien colleges kunnen zien, wordt de lezer meegevoerd in de geschiedenis van de stedenbouw en planologie. Wat opvalt, is hoezeer de grote stad in het verleden vooral als bron van ellende werd gezien. Zelfs het Nieuwe Bouwen met zijn concept van de functionele stad, was in essentie

anti-stedelijk. Want was het idee achter de tuinsteden juist niet dat de bewoners de rommelige, ongezonde stad konden ontvluchten om in een parkachtige omgeving hun geluk te vinden?

Hemel laat in zijn boek zien dat de grote stad door de eeuwen heen juist de motor van innovaties is geweest op allerlei terreinen. Bovendien zijn grote steden de grote motor van de economie. En, voor sommigen is dat misschien nieuw, grote steden zijn duurzaam: de ecologische voetafdruk is per inwoner gemeten veruit de kleinste, aangezien wegen, infrastructuur en voorzieningen het meest efficiënt worden benut. En als plattelandsbewoners in Afrika of Azië naar de grote stad verhuizen, daalt hun kindertal beduidend.

Van onderop

Zijn er dan geen problemen in de grote stad? Oh jawel, dat zal Zef Hemel niet ontkennen. Denk alleen al aan het waterprobleem, de zwaar vervuilde lucht, de segregatie tussen de rijke yuppen en de armen die naar de buitenwijken of nog verder verdreven worden. En toch, als je de grote stad haar gang laat gaan, als je vertrouwen hebt in de creativiteit van haar bewoners en haar vermogen om te innoveren, komt het uiteindelijk wel goed volgens de schrijver. Elk ingrijpen van bovenaf, vanuit de natiestaat, beschouwt hij in navolging van Jane Jacobs, de New Yorkse stadsociologe die de grote stad in jaren zestig weer op de kaart zette, als uit den boze.

Amsterdam is een dorp vergeleken met echte metropolen als Tokio (35 miljoen inwoners) of wat dichterbij Londen (tegen de negenmil-

joen inwoners). Vandaar dat Hemel meent dat Amsterdam twee keer zo groot moet worden. Alleen, en dat is de zwakte van dit boek, hoe dat van onderop gestalte moet krijgen, blijft onduidelijk. Als je wilt verdubbelen, gaat dat toch niet met die paar zelfbouwkavels die er nu elk jaar worden uitgegeven. Nee, dan denk je toch eerder aan de geplande Tokio-achtige hoogbouw van de Sluisbuurt? Alleen is dat helemaal van bovenaf gepland.

Hemel gelooft in een collectieve intelligentie die voortkomt uit samenwerkingen en concurrentie tussen duizenden, zo niet miljoenen eigenzinnige individuen die dicht opeengepakt samenleven in de grote stad. Als er voldoende stedelijke platforms zijn waar al deze mensen elkaar zouden kunnen ontmoeten, dan zou de stad van onderop gebouwd kunnen worden. 'Misschien zal het wel een utopische wensdroom blijven', zegt de auteur er zelf over.

De wereld in Amsterdam, Amsterdam in de wereld

In Amsterdam in de wereld gaat kunsthistorica Mariëlle Hageman na wat de sporen zijn die Amsterdammers in de hele wereld hebben achtergelaten. Zo had ik bijvoorbeeld nog nooit gehoord van Sigbrit Willemsdochter. Eind vijftiende eeuw deed zij als een van de eerste Amsterdammers zaken in het Oostzeegebied. Ze verhuisde zelfs naar Bergen in Noorwegen, waar haar dochter Duveke de geliefde werd van kroonprins Christiaan. Als Duveke jong sterft, wordt haar moeder een van de belangrijkste adviseurs van koning Christiaan. Hoewel haar bijnaam Mor Sigbrit, moeder Sigbrit, anders doet vermoeden was ze gehaat in de

Zef Hemel: De toekomst van de stad, een pleidooi voor de metropool
Uitgeverij Amsterdam University Press B.V., Amsterdam, 2016
ISBN: 9789462982468
148 pagina's / € 19,95

Jan Schep: Het stadsparadijs
Uitgeverij KNNV, Amsterdam, 2016
ISBN: 9789050115865
120 pagina's / € 9,95

BOEKHANDEL van Pampus

Een eigenzinnige winkel met een groot aanbod literatuur en kinderboeken. Daarnaast vindt u er veel over filosofie, yoga, poëzie en natuurlijk de geschiedenis van het Oostelijk Havengebied; verder Art House dvd's, yoga-hulpmiddelen, een OV-chipkaart oplader en prettige zitjes voor een goede koffie of thee.

KNSM-laan 303 | 020-419 30 23 | open van dinsdag t/m zondag | info@boekhandelvanpampus.nl

hoogste Deense kringen. Als Christiaan na een bezoek aan Nederland allerlei hervormingen instelt, breekt er uiteindelijk een opstand tegen hem uit en vlucht hij naar de Nederlanden. Mor Sigbrit, zo gaat het verhaal, neemt hij mee in een dichtgetimmerde kist. De lotgevalen van deze koning en de twee Nederlandse vrouwen, Sigbrit en Duveke, hebben hun sporen achtergelaten in de Deense literatuur en schilderkunst.

Letterlijke sporen van Amsterdammers vind je bijvoorbeeld nog in de stad Kochi, in India, waar net als in New York de namen van meerdere straten te herleiden zijn tot de Amsterdamse grachten. Zelfs de bomen die de Amsterdammers, net als thuis, hebben geplant staan er nog. Uit India namen ze op hun beurt miniaturen mee die voor Rembrandt een belangrijke inspiratiebron vormden voor de oosterse figuren op zijn schilderijen. Hageman legt veel nadruk op de zeventiende eeuw, waardoor de opbouw van het boek wat onevenwichtig is. Ook is het boek erg anekdotisch, waarbij de wederzijdse sporen van beïnvloeding wel goed gekozen en toegankelijk beschreven zijn. Behalve te lezen valt er trouwens ook veel te zien: het boek staat vol prachtige illustraties.

Mariëlle Hageman: Amsterdam in de wereld, sporen van Nederlands gedeelde verleden
Uitgeverij Ambo/Anthos, Amsterdam, 2016
ISBN: 9789026335198
368 pagina's / € 24,99

Het stadsparadijs

Het stadsparadijs lijkt op het eerste gezicht het zoveelste doe-het-zelf tuiniersboek. Niet dat het boek niet vol staat met bruikbare adviezen, de auteur is tenslotte hovenier en heeft een tuinontwerpwinkel, maar het boek is zoveel meer.

Wat het boek echt bijzonder maakt, is de originele kijk van Jan Schep op Amsterdam als (toekomstig) stadsparadijs. Wanneer wordt er nu eindelijk eens een keer een P-Park (de P staat voor puber) ontworpen: deze doelgroep wil geen doel ervaren, maar beleven. In dit park vind je bijvoorbeeld naast kleine glijbanen ook brede, waar je met een groep vanaf kunt glijden, en dubbelzijdige banken. Bovendien vraagt Schep zich af waarom er in elke Amsterdamse straat maar één type boom staat. Zou het niet veel leuker zijn als er voor elk straatblok een andere boom wordt uitgekozen? En waarom bedekken we de tramhokjes niet met sedum of wuivend gras en lantaarnpalen niet met kamperfoelie? En natuurlijk moet heel Amsterdam aan de eetbare wanden. Zelfs de Nederlandse Bank schreeuwt volgens de schrijver om verticale begroeiing. Als je kiemgroenten zaait heb je binnen tien dagen iets eetbaars op je bord liggen. En is de oplossing voor de verspilling van kostbaar hemelwater niet het aanleggen van goottuinen? Als we alle adviezen van Jan Schep opvolgen, daar ben ik van overtuigd, wordt Amsterdam, ook met tweemiljoen inwoners, een stadsparadijs.

Mededeling

Gratis lezing bij Knap! Leren & Meer

Voor ouders en kinderen over de overstap van de basisschool naar de middelbare school.
Wo 21 juni om 16 uur, Fritz Dietrich Kahlenbergstraat 40 (IJburg)
Meer informatie en opgeven: www.knapleren.nl/lezingen/

Mededeling

ROMMELMARKT ELTHETO ZATERDAG 24 JUNI

Vijf jaar rommelmarkt, nog feestelijker, met onder andere extra activiteiten voor kinderen en natuurlijk live muziek.

Op de markt staan meer dan twintig kramen van buurtgenoten.

En u kunt uw haar laten knippen voor € 5.

In het gezellige aangrenzende eetlokaal LT bent u welkom voor pannenkoeken, soep of gewoon koffie met gebak.

Neem contact op met Liesbeth, emvr@xs4all.nl, 020 692 46 72, als u een kraam wilt of spullen hebt.

Hartelijk welkom in de Javastraat 118, van 12.00 uur - 15.00 uur.
Kom en neem de burens mee!

dubbelgroen

Een groen en stedelijk concept
Workshops,
Aanleg en
Onderhoud

Tuin & Ontwerpwinkel
Czaar Peterstraat 95
1018 PD Amsterdam
Telefoon : 06 - 42 50 11 81
Openingstijden: Kijk op www.dubbelgroen.com

uitvaartbegeleiding **de Ode**
Levantkade 51 (KNSM-eiland)
www.ode-uitvaart.nl
T 020 4190882
dag & nacht

ETEN UIT ANDERMANS KEUKEN

TEKST: LIENEKE KOORNSTRA - FOTO: ARJEN POORTMAN

'Een serie noemen we pas een serie als de derde aflevering het licht ziet', zo citeerde Elly van der Mark de visie van de redactie toen zij het voorstel lanceerde om een serie te maken over restaurants in de buurt. Inmiddels schrijft zij vanwege andere werkzaamheden niet meer voor IJopener en als gevolg van persoonlijke omstandigheden moest het redactielid dat de derde aflevering zou verzorgen, verstek laten gaan. Wat doe je dan als je als redactielid betrokken bent bij de eindredactie? Juist ja, snel nog even ergens in de buurt een vorkje prikken!

Op het IJburgse Haveneiland zijn drie restaurants die ik anderen altijd durf aan te raden: NAP, waarover redactielid Lida Geers in het vorige nummer schreef, Dok 48 en Mchi. Dat heeft natuurlijk alles met mijn eigen smaak te maken, want IJburg biedt nog veel meer voor wie buitenshuis wil eten. Voor deze speciale gelegenheid bezocht ik samen met een vriendin Mchi. Toegegeven, je moet flink in de buidel tasten voor het vele lekkers dat hier wordt geserveerd, maar het is dan ook om je vingers bij af te likken. Uiteraard ontbreken bekende Aziatische gerechten niet op de menukaart, zoals sushi's en Japanse sojabonen. Persoonlijk ga ik liever voor het vele andere dat de koks op tafel toveren.

Bestellen gebeurt in rondes. Alleen eet je hier niet binnen een bepaalde tijd je buik rond met een maximum aan rondes, het zogenaamde 'all-you-can-eat' concept. Je betaalt hier gewoon per gerecht. Wij kunnen de meeste gerechten makkelijk samen delen, omdat het aantal bereide stukjes vis, vlees en kip meestal deelbaar is door twee. De enkele keer dat dit niet het geval is, attendeert de vriendelijke bediening daarop en bestellen we gewoon één stukje van hetzelfde bij.

Vind je - net als ik - eten met stukjes een crime, schaam je niet en vraag gewoon om vork en mes. Afkeurende blikken zul je niet krijgen. Weet je niet zeker of je gaat voor een Chardonnay of voor een Sauvignon Blanc? Wijn die per glas wordt geschonken, mag je probleemloos proeven. Zelf ben ik vooral van de vis, daarna van de kip en als laatste van het vlees. Maar het vlees dat hier op het bordje komt, is tongstrelend mals. Nu het woord 'tong' is gevallen, zal ik maar niet beginnen over die engeltjes. Mijn

smaakpapillen voelen zich veel beter bij de heerlijke sauzen en marinades die de koks hier bereiden. Ook de dessertkaart heeft bij Mchi veel lekkers te bieden. Maar helaas, ze moeten een stamper meebrengen, willen we daarvan nog iets naar binnen krijgen. We houden het bij thee en gelukkig schenken ze hier nog gewone Engelse thee en dan bedoel ik niet die naar eau de cologne smakende Earl Grey.

Mchi, IJburglaan 1295, 1087 JJ Amsterdam
T 020 776 60 04
www.mchi.nl

Koken met Neeltje Krabsouffle

De krab is voor mij superieur aan de kreeft. Ik vind het vlees echt lekkerder. Maar de bereiding ervan is veel werk, dat moet ik toegeven. Op de markt koop ik een kilo krabbenpoten, bij voorkeur grote, dan is het uithalen iets minder tijdrovend.

Thuisgekomen zet ik een grote pan water op en als het water kookt, doe ik de poten erin. Als alles weer aan de kook is, laat ik het nog vijftien minuten koken. Daarna giet ik de poten af en spoel ik ze met koud water. Dan zoek ik het gereedschap bij elkaar: een hamer en een spies. De poten bewerk ik met de hamer, ik pel de poot zorgvuldig en al het vlees verzamel ik in een schaal. Het is belangrijk kleine stukjes schaal zo te verwijderen dat ze niet bij het vlees komen. Dat lukt nooit helemaal, dus waarschuw de gasten!

Als de poten zijn uitgehaald, ben ik een goed uur verder en heb ik 350 gram krabvlees.

Volgt nu de soufflé.

Maak een basis van boter (60 gram) waarin je een knoflookteen aanruit met een beetje kerrie, wat tijm, chilipeper en zout. Doe er drie eetlepels bloem bij en roer het geheel glad. Voeg melk toe als voor bechamel (ongeveer 3 dl.) Als de saus dik en gaar is, de pan van het vuur nemen en vier eierdooiers er een voor een aan toevoegen. Daarna doe je het krabvlees erdoor.

Klop zes eiwitten stijf. Werk een deel door het krabmengsel, voorzichtig, want de luchtigheid moet bewaard. Nu de rest van het eiwit erbij,

Boter een soufflévorm in. Stort hierin het soufflémengsel en zet hem in een voorverwarmde oven (200 graden). Na een half uur is hij klaar. Dien direct op.

Eet smakelijk.

Mededeling

Haak in

Een atelier en galerie die de buurt een groene impuls geeft!

Molukkenstraat 68 - 70
1094 BP Amsterdam
www.haakin.nl

OPEN OP WOENSDAG EN ZATERDAG 10.00 UUR - 14.00 UUR.

Ingezonden

Woningdelen

Sinds 1 januari 2017 gelden in Amsterdam nieuwe en tevens eenvoudigere regels voor het delen van een woning met meerdere personen. Voortaan is altijd een omzettingsvergunning vereist als een woning door meerdere mensen wordt bewoond, behalve als zij samen een huishouden vormen of er sprake is van inwoning.

Huishouden: een alleenstaande dan wel twee personen met of zonder kinderen, die een gemeenschappelijke huishouding voeren of wensen te voeren; Inwoning: bij inwoning of hospitaerverhuur verhuurt een hoofdbewoner een deel van zijn woning aan een onderhuurder. Voor inwoning geldt een aantal regels, zo moet de hoofdhuurder zelf exclusief de beschikking hebben over minimaal 50% van de woning en bestond op voorhand niet de wens om een woning gezamenlijk te bewonen.

Tot voor kort werden ook woongroepen erkend als vergunningvrije vorm van woningdelen. Deze regel is komen te vervallen. Alleen voor woongroepen die zich voor 1 januari 2017 hebben gemeld bij de gemeente, verandert er niets.

In alle andere gevallen is het de taak van de eigenaar of verhuurder om te zorgen dat de omzettingsvergunning wordt aangevraagd. Aan de vergunning worden verschillende eisen gesteld zoals geluidseisen en eisen aan de oppervlakte van de gemeenschappelijke ruimte (tenminste 11 m² en tenminste 3 meter breed). Als het gaat om vijf of meer onafhankelijke woonruimtes gelden er nog meer aanvullende eisen.

Vraagt u zich af wat deze regels betekenen voor uw persoonlijke situatie? Kom dan naar ons spreekuur (elke maandag tussen 19 en 20 uur en elke woensdag tussen 9 en 12 uur aan de 2e Boerhaavestraat 46hs) of neem contact met ons op via de telefoon of de mail (020-5230150 of oost@wooninfo.nl). Wij helpen u graag.

Naast ons reguliere spreekuur aan de 2e Boerhaavestraat 46 houden wij ook wekelijks inloopspreekuur op IJburg. U bent elke maandag van 9.30 tot 11.00 uur van harte welkom in het Gezondheidscentrum Haveneiland SAG, IJburglaan 727, voor al uw vragen over wonen, huren en kopen. Wij kunnen u bijvoorbeeld helpen bij het maken van bezwaar tegen de huurverhoging of het aanpakken van achterstallig onderhoud. Onze dienstverlening is kosteloos.

HOME

START

Thuis in gezinnen

Wil jij een gezin ondersteunen als vrijwilliger?

Zou je graag iets voor een gezin willen betekenen,... heb je per week een paar uurtjes tijd, wil je een 'luisterend oor' zijn (kleine dingen maken vaak een groot verschil). Dan heb jij in huis wat het verschil kan maken!

Bel voor een afspraak 06 - 35 115 537

Zorggroep Amsterdam Oost

Revalideren na een operatie

Na een operatie, ziekte of hersenbloeding kunt u bij ons revalideren.

U werkt onder begeleiding aan uw herstel en zelfstandigheid.

Meer weten? 020 592 54 20

www.zgao.nl

TE HUUR

Gebouw Y10

Ijburglaan 628 - 634U te Amsterdam

Een eigen kantoor

al vanaf ca. 23 m² v.v.o.

vanaf
€ 364,96
per maand

AC **AMSTERDAMSE
COMPAGNIE**

22
STONE

www.amsterdamsecompagnie.nl

t +31 10 225 15 11